

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 86

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

27 marca 2007

Spis treści

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2007/175/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 19 września 2006 r. Nr środka pomocy: C 35/2005, który Królestwo Niderlandów zamierza przyznać na budowę sieci szerokopasmowego przesyłu danych w Appingedam (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3226) ⁽¹⁾ 1

2007/176/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 11 grudnia 2006 r. ustanawiająca wykaz norm i specyfikacji dotyczący sieci i usług łączności elektronicznej oraz urządzeń i usług towarzyszących, zastępujący wszystkie poprzednie wersje (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 6364) ⁽¹⁾ 11

2007/177/WE:

- ★ Decyzja nr 1/2006 Wspólnego Komitetu Zarządzającego powołanego na mocy Układu między Wspólnotą Europejską a Republiką Chile w sprawie środków sanitarnych i fitosanitarnych mających zastosowanie do handlu zwierzętami, produktami zwierzęcymi, roślinami, produktami roślinnymi i innymi towarami oraz do dobrostanu zwierząt z dnia 9 listopada 2006 r. zmieniająca dodatki IC, IIIA, IIIB i XI do załącznika IV do Układu 20

1

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 września 2006 r.

Nr środka pomocy: C 35/2005, który Królestwo Niderlandów zamierza przyznać na budowę sieci szerokopasmowego przesyłu danych w Appingedam

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3226)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/175/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia swoich uwag zgodnie ze wspomnianymi artykułami ⁽¹⁾ i po uwzględnieniu tych uwag,

a także mając na uwadze, co następuje:

(2) Essent, jeden z największych operatorów kablowych w Holandii, który obsługuje między innymi sieć kablową w Appingedam, już we wrześniu 2004 r. wniósł sprawę do holenderskiego sądu ⁽²⁾. Sąd na podstawie art. 88 ust. 3 traktatu nakazał gminie Appingedam zgłoszenie Komisji zamiaru udzielenia pomocy oraz zapewnienie Komisji pomocy przy wyjaśnianiu sprawy jak również wstrzymanie dalszych prac związanych z budową sieci.

(3) Pismem zarejestrowanym dnia 3 lutego 2005 r., władze holenderskie zgłosiły Komisji środek z uwagi na „bezpieczeństwo prawne”, dodając iż środek ten nie stanowił pomocy. Dnia 31 marca 2005 r. Komisja złożyła wniosek o udzielenie przez władze holenderskie dodatkowych wyjaśnień. Po przedłużeniu terminu władze holenderskie udzieliły wyjaśnień w piśmie z dnia 4 sierpnia 2005 r., zarejestrowanego dnia 16 sierpnia 2005 r.

I. PROCEDURA

(1) Operator kablowy Essent Kabelcom, dalej zwany „Essent” wniósł do Komisji pismem z dnia 2 listopada 2004 r. (zarejestrowanym dnia 18 listopada 2004 r. pod numerem CP 212/2004) nieformalną skargę. Skarga ta odnosiła się do pomocy państwa na rzecz budowy sieci przyłączy do sieci światłowodowej (*Fibre-to-the-Home* lub sieci FTTH) w Appingedam, gminie na Północy Holandii. Później Essent potwierdził, że skarga ta powinna zostać potraktowana jako skarga formalna.

(4) Pismem z dnia 20 października 2005 r. Komisja obwieściła władzom holenderskim, iż postanowiła wszcząć procedurę na mocy art. 88 ust. 2 traktatu dotyczącą przedmiotowego środka („decyzja o wszczęciu postępowania wyjaśniającego”). Decyzja została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z dnia 16 grudnia 2005 r. ⁽³⁾. Komisja wezwała w niej zainteresowane strony do zgłoszenia swoich uwag w odniesieniu do środka pomocy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 321, str. 7 z 10.3.2004 r.

⁽²⁾ Sprawa nr LJ AQ8920, której szczegóły można znaleźć na stronie www.rechtspraak.nl

⁽³⁾ Patrz przypis 1.

- (5) Pismem z dnia 3 stycznia 2006 r. władze holenderskie odpowiedziały na zawarte w decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego zaproszenie do zgłaszania uwag. Komisja odebrała niniejszym uwagi zgłoszone przez następujące zainteresowane strony:
- Essent Kabelcom B.V., wniesione pismem z dnia 13 stycznia 2006 r.;
 - VECAL, wniesione pismem z dnia 13 stycznia 2006 r.;
 - organizację branżową, która złożyła wniosek o objęcie jej tożsamością poufną, wniesione pismem z dnia 16 lutego 2006 r.
- (6) Uwagi zainteresowanych stron przesłane zostały władzom holenderskim dnia 3 maja 2006 r. Dnia 7 czerwca 2006 r. władze poinformowały Komisję, iż nie mają więcej uwag odnoszących się do odebranej korespondencji.

II. OPIS ŚRODKA

II.1. Kontekst

- (7) Zdaniem gminy Appingedam interwencja publiczna jest konieczna w celu zapewnienia przedsiębiorstwom i osobom prywatnym ogólnej dostępności do zaawansowanych usług szerokopasmowych poprzez pomoc w budowie światłowodowych sieci dostępowych FTTH (ang. *fibre to the home*) w Appingedam⁽⁴⁾. Według opinii gminy, Essent oraz dostawca usług telekomunikacyjnych KPN umożliwiają wprawdzie odbiorcom w Appingedam dostęp do internetu, lecz nie do sieci zaawansowanych usług szerokopasmowego przesyłu danych. Gmina zdecydowała się zaangażować w projekt finansowo po tym, jak uczestnicy rynku nie wykazywali zainteresowania udziałem w projekcie na zasadach rynkowych.

II.2. Proponowany środek

- (8) *Pasywna warstwa* sieci światłowodowej (wykopy, rury, przewody światłowodowe itd.) stanowić miałyby własność fundacji publicznej („Fundacja Sieci Światłowodowej Appingedam”) zwanej dalej „fundacją”, którą ma założyć i zarządzać gmina. Inwestycję w pasywną warstwę wyceniono na 4,9 miliona EUR. Gmina Appingedam miałaby zaciągnąć kredyt, albo udzielić gwarancji w celu uzyskania niniejszej kwoty. Początkowo nie planowano by budowa pasywnej warstwy sieci finansowana była ze środków publicznych. Gmina postanowiła jednak, o czym świadczy treść oświadczenia zawartego w liście sporządzonym przez władze holenderskie dnia 4 sierpnia 2005 r., iż właśnie z tych środków sfinansowana zostanie inwestycja.
- (9) W oparciu o pasywną warstwę sieci użytkowana ma być *warstwa aktywna*, której operator ma oferować jedynie usługi hurtowe odbiorcom pośrednim, którzy zaoferują z kolei usługi szerokopasmowe użytkom końcowym

⁽⁴⁾ Usługi szerokopasmowego przesyłu danych zdefiniowane jako usługi komunikacyjne „always-on” umożliwiają przesył dużych ilości danych, świadczone mogą być poprzez korzystanie z różnego rodzaju kombinacji technologii komunikacji sieciowej („platform”). Przesył taki może odbywać się za pomocą stacjonarnej lub radiowej infrastruktury przesyłowej, która zależnie od warunków indywidualnych może zastępować lub uzupełniać drugi typ infrastruktury. Na masowym rynku usług szerokopasmowych prędkości pobierania danych zamykają się w przedziale 512Kbit/s/do 1Mbit/s. W przypadku przedsiębiorstw wymagane są dużo większe prędkości przesyłu.

(gospodarstwom domowym i przedsiębiorstwom). Koszty warstwy aktywnej (aparatury telekomunikacyjnej, zarządzania siecią itd.) oszacowano na kwotę od 1 do 1,3 miliona EUR. Szacowana żywotność komponentów aktywnych wynosi 5-8 lat.

- (10) Władze holenderskie oświadczyły wstępnie, iż *aktywna warstwa* instalacji stałaby się własnością „Fundacji Damsternet” i byłaby przez nią sfinansowana; fundacja zostałaby założona przez określonych inwestorów prywatnych. Nie znano wszystkich potencjalnych podmiotów prywatnych. Zgodnie z informacją udzieloną przez władze zainteresowanie okazali [...] (*), [...] i [...].
- (11) W piśmie z dnia 4 sierpnia 2005 r. władze holenderskie oświadczyły jednak, że gmina miałaby rozpiścić przetarg na użytkowanie warstwy aktywnej i na eksploatację sieci przez operatora (zwanego dalej „operatorem”). Zgodnie z informacją będącą w posiadaniu Komisji zapewnienie bezpośredniego dostępu do warstwy pasywnej dostawcom usług komunikacji elektronicznej innym niż operator nie jest planowane.
- (12) Na obecnym etapie nadal nie jest jasne na jakich warunkach finansowych możliwe byłoby uzyskanie prawa do użytkowania. W projekcie umowy użytkowania postanowiono, że posiadacz prawa do użytkowania zobowiązany będzie do uiszczania na rzecz fundacji corocznie określonej opłaty za użytkowanie. Fundacja żądać będzie jednocześnie „maksymalnie wpłaty nie przekraczającej 80 % wartości wygenerowanego w danym roku przepływu środków pieniężnych”. Jeżeli przepływ środków pieniężnych będzie miał wartość ujemną, wówczas fundacja nie będzie domagać się zapłaty. W takim przypadku fundacja będzie żądać zapłaty minimalnej, określonej w załączniku do umowy użytkowania. Jednak w załączniku nie określono jeszcze wysokości przewidywanych opłat.

II.3. Właściwe rynki produktów lub usług

- (13) Jeżeli sieć szerokopasmowego przesyłu danych została zbudowana w Appingedam, wówczas dostawcy elektronicznych usług przesyłu danych skorzystaliby z dostępu hurtowego w celu detalicznego zaoferowania usług szerokopasmowych użytkownikom końcowym. Dlatego też w odniesieniu do realizacji zaplanowanej budowy sieci szerokopasmowego przesyłu danych finansowanej przez gminę właściwe rynki stanowią zarówno rynek hurtowy jak i detaliczny w Appingedam.
- (14) W odniesieniu do *rynku detalicznego* usług szerokopasmowego przesyłu danych w Appingedam użytkownikom końcowym szerokopasmowy przesył danych oferowany jest zarówno przez KPN jak i przez Essent. Essent oferuje systemy przesyłu z prędkością do 5 Mbit/s, a KPN do 6 Mbit/s. Zarówno Essent jak i KPN oferują pakiet trzech usług (telefon, internet i telewizja cyfrowa/analogowa). Również inni dostawcy usług internetowych są w stanie zapewnić dostawę usług szerokopasmowego przesyłu danych w oparciu o dostęp hurtowy oferowany przez KPN. Zgodnie z informacją będącą w posiadaniu Komisji,

(*) Informacje poufne

Essent w 2006 r. ma zapewnić szybkość przesyłu danych wynoszącą do 8 Mbit/s, a w odniesieniu do najbardziej zaawansowanego produktu nawet 15 Mbit/s⁽⁵⁾. Ponadto zarówno KPN jak i Essent są technicznie przygotowane do zwiększania przepustowości szerokopasmowej świadczonych usług w oparciu o istniejącą infrastrukturę sieciową.

- (15) W odniesieniu do *rynków hurtowych* interwencja gminy Appingedam ma umożliwić udostępnienie, za pośrednictwem operatora usługi związanej z hurtowym, korzystanie z sieci światłowodowej oraz hurtowy przesył szerokopasmowy z wykorzystaniem przyłączy światłowodowych o dużej szerokości pasma⁽⁶⁾. W odniesieniu do *rynków hurtowych*, które wyszczególnione zostały w zaleceniu Komisji w sprawie odnośnych rynków⁽⁷⁾ wydaje się, że dwa konkretne rynki mają bezpośredni lub pośredni związek z proponowanym środkiem. W niniejszych okolicznościach wydaje się, iż chodzi o hurtowy rynek uwolnionego dostępu do pętli lokalnej (rynek 11. zalecenia) i rynek hurtowego dostępu do usług szerokopasmowych (rynek 12. zalecenia). KPN oferuje w Appingedam hurtowy dostęp do infrastruktury i usług koniecznych do świadczenia usług szerokopasmowego przesyłu danych⁽⁸⁾.

II.4. Powody wszczęcia postępowania wyjaśniającego

- (16) W decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego Komisja przedstawiła swoje wątpliwości dotyczące zgodności środka ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu. W odniesieniu do konieczności środka w decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego wyrażono wątpliwości, czy w Appingedam rzeczywiście istniały elementy wskazujące na „zawodność rynku”.
- (17) W decyzji przedstawiono tezę, iż szerokopasmowy dostęp do sieci jest już dostępny w Appingedam, chociaż świadczone usługi nie są w całości porównywalne z usługami jakie oferowane mogą być w oparciu o planowaną sieć. Wyrażono również opinię, iż zasięg istniejącej sieci i obecny obszar świadczenia usług pokrywają się w dużym stopniu z zasięgiem sieci i obszarem świadczenia usług objętych proponowanym środkiem.
- (18) Komisja wyraziła dalej opinię, iż trudno byłoby wyobrazić sobie oferowane obywatelom lub przedsiębiorcom usługi, które nie mogłyby być świadczone za pośrednictwem sieci szerokopasmowych z wykorzystaniem już działającej

infrastruktury. Możliwość zastąpienia usług detalicznych i hurtowych świadczonych za pośrednictwem planowanej sieci FTTH usługami świadczonymi za pośrednictwem istniejącej sieci jest bardzo realna. Dlatego w niedalekiej przyszłości środek mógłby w poważny sposób zakłócić konkurencję.

- (19) Środek zaplanowany przez władze holenderskie niesie ze sobą wysokie ryzyko, że interwencja władz doprowadzi do wyparcia obecnych i przyszłych inwestycji uczestników rynku. W decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego stwierdzono również, iż w opisanych warunkach wątpliwe jest czy proponowany środek oraz jego zastosowanie w omawianym przypadku jest proporcjonalne w stosunku do zakładanego celu.

III. UWAGI SKIEROWANE DO KOMISJI

III.1. Uwagi osób trzecich

- (20) Do Komisji wpłynęły uwagi skierowane przez trzy zainteresowane strony: Essent, VECAI oraz organizację branżową, która złożyła wniosek o objęcie jej tożsamością poufną.
- (21) Operator sieci kablowej Essent oświadczył wskazując na sprawozdanie CPB⁽⁹⁾, iż w Appingedam nie wystąpił przypadek zawodności rynku. CPB przeprowadził badania w celu wykazania przypadków zawodności rynku na rynku sieci szerokopasmowego przesyłu danych w Holandii⁽¹⁰⁾ i doszedł do wniosku, iż rynek szerokopasmowego przesyłu danych w Holandii nie wykazuje oznak zawodności rynku. Zgodnie z treścią sprawozdania nie można usprawiedliwić stosowania niniejszych działań w oparciu o argument zawodności rynku. Zdaniem Essent w dniu 5 grudnia 2005 r. minister spraw gospodarczych potwierdził w liście skierowanym do holenderskiego parlamentu wnioski CPB. Omawiany list przekazano również Komisji.
- (22) Essent twierdzi, iż Appingedam nie może zostać uznane za region peryferyjny walczący z zacofaniem społeczno-gospodarczym. Usługi, które gmina ma zamiar świadczyć na rzecz sektorów takich jak szkolnictwo, służba zdrowia i opieka nad starszymi ludźmi świadczone mogą być również za pomocą już istniejącej infrastruktury. Essent podkreśla wnioski Komisji, iż trudno jest wyobrazić sobie zastosowania lub usługi, które realizowane mogłyby być za pomocą sieci FTTH, a nie mogłyby być realizowane za pośrednictwem już istniejącej infrastruktury. Essent dodaje, iż ceny dostępu do sieci szerokopasmowego przesyłu danych w Appingedam nie są wyższe od cen obowiązujących w innych częściach Holandii.
- (9) Het Centraal Planbureau (CPB – Główny Urząd Planowania) jest instytutem badawczym sporządzającym niezależne analizy ekonomiczne. CPB jest niezależny merytorycznie, lecz formalnie stanowi część rządu centralnego.
- (10) „Do market failures hamper the perspectives of broadband?” (Czy zawodność rynku utrudnia rozwój usług szerokopasmowych?), CPB grudzień 2005 r.

⁽⁵⁾ Zgodnie z informacją którą Komisja uzyskała od Essent.

⁽⁶⁾ Obecnie hurtowy rynek dostępu do wiązek lub ciemnych włókien nie jest objęty komunikatem Komisji w sprawie odnośnych rynków elektronicznych usług telekomunikacyjnych. Europejskie ramy prawne obejmujące komunikację elektroniczną nie zawierają obecnie wyraźnej interpretacji odnoszącej się do dostępu osób trzecich do takiej infrastruktury. Zalecenie 2003/311/WE Komisji z dnia 11 lutego 2003 r. w sprawie odnośnych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. L 114 z 8 maja 2003 r., str. 45).

⁽⁷⁾ Patrz przypis 6.

⁽⁸⁾ KPN ma znaczną pozycję rynkową na rynkach hurtowych w odniesieniu do uwolnionego dostępu i konkretnych hurtowych łączy dzierżawionych. Dlatego KPN musi przestrzegać zasad dostępu odnoszących się do najważniejszych elementów niezbędnych do świadczenia usług szerokopasmowego przesyłu danych, takich jak pętla lokalna czy hurtowe łącza dzierżawione. KPN dobrowolnie udziela dostępu typu bitstream będącego hurtowym produktem dostępowym.

- (23) VECAI, organizacja branżowa operatorów sieci kablowych działających w Holandii, jest zdania iż proponowane środki pomocy są niezgodne z art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu. Pomoc państwa w niniejszym sektorze zdaniem VECAI w sposób bezpośredni zakłóci konkurencję na rynku, na którym występuje bardzo silna konkurencja.
- (24) Zdaniem VECAI obecnie nie można mówić o przypadkach zawodności rynku na holenderskim rynku szerokopasmowego dostępu do sieci. W celu uzasadnienia tego argumentu VECAI podobnie jak Essent powołuje się na raport sporządzony przez CPB oraz na pismo ministra spraw gospodarczych. Istniejąca infrastruktura przystosowana jest do świadczenia wysoko zaawansowanych usług szerokopasmowego przesyłu danych. Zaplanowane inwestycje według opinii VECAI spowodowałyby zdublowanie istniejącej infrastruktury, a nie przyniosłyby dodatkowych korzyści.
- (25) VECAI twierdzi, iż gmina Appingedam nie może zostać zakwalifikowana jako region peryferyjny. Oprócz tego VECAI uważa, że fakt, iż gmina występuje nie tylko jako właściciel infrastruktury lecz jako „organ publiczny” (wydawanie zezwoleń, prawa przesyłowe, itd.), w określonych okolicznościach prowadzić może do konfliktu interesów. W przypadku udzielenia pomocy na rzecz inicjatywy związanej z rozwojem szerokopasmowego przesyłu danych istnieje ryzyko konfliktu między działaniami publicznymi i prywatnymi.
- (26) Organizacja branżowa, która złożyła wniosek o objęcie jej tożsamością poufną, wyraża opinię że Komisja powinna wspierać rozwój otwartej, pasywnej infrastruktury dostępu. Podział pomiędzy usługi i infrastrukturę może zdaniem tej organizacji znieść bariery przeszkadzające w wejściu na rynek i przyczynić się do stymulowania konkurencji i innowacyjności. Organizacja wyraża opinię, iż celem reguł konkurencji jest podwyższenie ogólnego dobrobytu, a nie chronienie obecnych uczestników rynku.
- (27) Organizacja branżowa twierdzi, że pomoc państwa nie jest konieczna, o ile właściciele istniejącej infrastruktury wyrażą zgodę na jej udostępnienie wszystkim dostawcom elektronicznych usług komunikacyjnych jak również zagwarantują dostęp na uczciwych zasadach i po cenach opartych o realne koszty. Jeżeli tak się nie stanie, wówczas rzeczywiście można będzie stwierdzić istnienie przypadku zawodności rynku i konieczności interwencji władz.

III.2. Uwagi władz holenderskich

- (28) W odpowiedzi na wniosek o przedstawienie uwag, zawarty w decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, władze holenderskie nie odparły żadnego z argumentów, które przedstawiła Komisja wszczynając postępowanie. Władze holenderskie przedstawiły szereg dokumentów (sprawozdań z badań), z których wynikać miały powody uzasadniające wprowadzenie przedmiotowego środka oraz możliwości wykorzystania sieci.
- (29) W sprawozdaniu położono nacisk na możliwości zastosowania planowanej sieci. Władze holenderskie dodały także, iż wyboru sieci światłowodowej dokonano ponieważ obecna infrastruktura nie ma oczekiwanej przepustowości szerokopasmowej oraz nie gwarantuje odpowiedniego poziomu jakości świadczonych usług. Zaplanowana budowa infrastruktury umożliwiłaby szybką łączność z internetem, prowadzenie wideokonferencji, korzystanie z telewizji na żądanie (*video-on-demand*), gier interaktywnych lub telewizji interaktywnej oraz usług IP-VPN⁽¹¹⁾.
- (30) Usługi i zastosowania, jakie oferowane mogłyby być za pośrednictwem planowanej sieci FTTH uważa się za istotne i pomocne w celu realizacji zadań gminy (takich jak świadczenie publicznych usług za pośrednictwem internetu), służby zdrowia (takich jak pomoc medyczna na odległość i współpraca z różnymi instytucjami zaangażowanymi w opiekę zdrowotną) oraz szkolnictwa (takich jak kształcenie na odległość). W tym kontekście władze holenderskie nadmienają, że odsetek bezrobotnych i ludzi starszych w Appingedam jest wysoki, a dla osób tych dostęp do zaawansowanej technologii szerokopasmowego przesyłu danych jest konieczny.

IV. ISTNIENIE POMOCY PAŃSTWA

- (31) Władze holenderskie przedstawiły różne argumenty aby udowodnić, że z proponowanym środkiem nie jest związana pomoc państwa oraz że projekt dotyczy tylko udostępniania „infrastruktury publicznej”.

IV.1. Ogólna infrastruktura?

- (32) Zdaniem władz holenderskich przedmiotowy środek nie wchodzi w zakres art. 87 ust. 1 traktatu, lecz powinien być traktowany jako typowe zadanie władz publicznych, a mianowicie jako rozbudowa ogólnej „publicznej” infrastruktury, która dostępna będzie dla wszystkich stron na tych samych warunkach.
- (33) Komisja jest zdania, iż mielibyśmy do czynienia właśnie z takim przypadkiem gdyby infrastruktura konieczna była do świadczenia usług, za które odpowiada państwo i które świadczy ono na rzecz dużej grupy społecznej i gdyby infrastruktura ta była ograniczona do spełniania wymogów wynikających z charakteru takiej usługi. Ponadto powinna być to infrastruktura, której najprawdopodobniej nie zapewniłby rynek, ponieważ byłoby to nieopłacalne, a sposób jej wykorzystywania nie mógłby selektywnie wyróżniać jakiegokolwiek konkretnego przedsiębiorstwa.
- (34) Dlatego Komisja jest zdania, iż przedmiotowy projekt nie może zostać uznany za projekt o charakterze infrastruktury ogólnej, który nie podlega kontroli pod kątem pomocy państwa. W odróżnieniu od niektórych rodzajów infrastruktury tworzonej na potrzeby sektora transportowego, która dla wszystkich potencjalnych użytkowników dostępna jest na tych samych niedyskryminujących zasadach oraz nie jest udostępniana (budowana lub zarządzana) na rynku na zasadach wyłącznie komercyjnych, przedmiotowa infrastruktura tworzona jest przez prywatnych uczestników rynku niekoniecznie na zasadach, które gmina Appingedam określiła w odniesieniu dla przedmiotowego środka.
- (35) Obecność KPN i Essent w Appingedam świadczy o tym, iż oferowanie lokalnej sieci w celu umożliwienia dostępu do komunikacji elektronicznej nie stanowi zadania zarezerwowanego dla władz publicznych, lecz usługi te świadczone są

⁽¹¹⁾ Bazujących na protokole internetowym serwisu Virtual Private Network

przez przedsiębiorstwa oferujące usługi komunikacji elektronicznej na rzecz gospodarstw domowych i przedsiębiorstw. Wydaje się, że zamierzony środek w pewnym stopniu powieli inicjatywy rynkowe lub przewiduje świadczenie usług które już są ogólnie dostępne.

- (36) Niewystępowania zakłóceń konkurencji nie wynika z typu infrastruktury, lecz powinno być przeanalizowane w aspekcie każdego konkretnego przypadku. Sytuacja rynkowa w Appingedam sprawia, że proponowany środek zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem ponieważ konkuruje on z istniejącymi sieciami podmiotów prywatnych i zniechęca do podejmowania przyszłych prywatnych inwestycji w podobną infrastrukturę.
- (37) Dlatego Komisja wyraża opinię, iż projekt w Appingedam podlega zakresowi kontroli pod kątem pomocy państwa i nie może być traktowany jako projekt w zakresie infrastruktury ogólnej, wchodzący w zakres zwykłej odpowiedzialności państwa wobec obywateli.

IV.2. Świadczenie usługi w ogólnym interesie gospodarczym?

- (38) O ile władze holenderskie nie powoływały się konkretnie na usługi w ogólnym interesie gospodarczym, sprawdzono czy oferowanie dostępu do sieci FTTH w Appingedam może zostać uznane za właśnie taki rodzaj usług.
- (39) Państwa członkowskie zazwyczaj posiadają szeroką uznaniowość przy określaniu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym. Muszą przy tym uwzględnić orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości określające ogólne zasady takiej procedury.⁽¹²⁾
- (40) W przypadku przedmiotowego środka planowany stosunek umowny między operatorem warstwy aktywnej a gminą/fundacją przypomina raczej klasyczne partnerstwo prywatno-publiczne, a nie powierzenie i wykonanie usługi w ogólnym interesie gospodarczym. Wniosek taki można wyciągnąć z treści korespondencji i dokumentacji rządu holenderskiego odnośnie do środka, w których nigdzie nie występuje określenie „usługa w ogólnym interesie gospodarczym” ani podobne pojęcie. W odróżnieniu od przypadków w których Komisja wnioskuje, iż finansowa pomoc publiczna stanowi wynagrodzenie z tytułu świadczenia usługi w ogólnym interesie gospodarczym – patrz decyzja w sprawie *Pyrénées-Atlantiques*⁽¹³⁾ – w niniejszym przypadku ani fundacji ani operatorowi nie zostało wydane polecenie świadczenia usługi w ogólnym interesie gospodarczym polegającej na zapewnieniu szerokopasmowego dostępu do sieci ogółowi społeczeństwa, obywatelom i przedsiębiorstwom na obszarach wiejskich oraz na odległych terenach, na których nie działają inni ogólnodostępni operatorzy, oferujący szerokopasmowy dostęp do sieci po przystępnych cenach.

⁽¹²⁾ Zgodnie ze wcześniejszymi postanowieniami Komisji w odniesieniu do dostępu do usług szerokopasmowego przesyłu danych, na przykład w pkt 46 decyzji w sprawie projektów szerokopasmowych we francuskim regionie *Pyrénées-Atlantiques*, decyzja Komisji z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie N381/04, „*Pyrénées-Atlantiques*” (Francja), Dz.U. C 162 z 2.7.2005, str. 5.

⁽¹³⁾ Patrz przypis 11.

(41) W sprawie *Pyrénées-Atlantiques* bezpośrednim celem środka było zapewnienie ogółowi społeczeństwa dostępu do usług szerokopasmowego przesyłu danych z wykorzystaniem sieci hurtowej w regionie o ograniczonym zasięgu sieci szerokopasmowej. Warunki te nie zostały spełnione w Appingedam, gdzie usługi szerokopasmowego przesyłu danych świadczone są już za pośrednictwem dwóch sieci.

(42) Ponieważ Komisja nie uważa środka za usługę w ogólnym interesie gospodarczym, ocena przedmiotowego środka w świetle innych kryteriów orzeczenia w sprawie *Altmark*⁽¹⁴⁾ nie jest konieczna.

IV.3. Gmina Appingedam nie działa jako inwestor prywatny

(43) Władze holenderskie twierdzą, że inwestycje gminy oraz fundacji są konieczne, ponieważ uczestnicy rynku nie są gotowi inwestować w pasywną sieć FTTH w Appingedam, ze względu na to, że oczekiwany zwrot z inwestycji byłby niewystarczający, by inwestycję uzasadniała logika rynkowa.

(44) Zdaniem władz holenderskich gmina zwróciła się do kilku banków z wnioskiem o sfinansowanie inwestycji dotyczącej pasywnej warstwy sieci, lecz oprócz Bank Nederlandse Gemeenten (BNG) wszystkie banki odmówiły finansowania projektu. BNG gotowy jest udzielić gminie kredytu, ponieważ ocenił on zdolność kredytową jedynie kredytobiorcy, czyli gminy, a nie budowę sieci FTTH przez fundację lub ogólnie projekt sam w sobie.

(45) Inwestycja gminy w fundację oraz inwestycja fundacji w pasywną warstwę sieci nie przeszłaby „testu inwestora działającego w kontekście gospodarki rynkowej”, ponieważ uczestnik rynku nie zainwestowałby w pasywną warstwę sieci, co okazało się gdy gmina zwróciła się do prywatnych inwestorów.

IV.4. Ocena środka pomocy

(46) We wcześniejszej argumentacji poprzedzającej podjęcie decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego władze holenderskie twierdziły, iż proponowany środek nie może zostać uznany za pomoc państwa na żadnym z czterech możliwych do rozróżnienia poziomów. Fundacja zdaniem władz nie odniosła korzyści, a jeżeli miałyby odnieść korzyści, to nie miałyby one wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Władze twierdzą, że pomoc nie została udzielona ani operatorowi warstwy aktywnej sieci ani też podmiotom oferującym usługi detaliczne. Operator miałby (musiałby) naliczać ceny hurtowe zgodne ze stawkami rynkowymi, obowiązujące dostawców usług detalicznych, za usługi które wcześniej dostawcy ci świadczyli za pośrednictwem istniejącej infrastruktury. Gdyby Komisja wymagała od gminy gwarancji, iż operator naliczać będzie ceny zgodne ze stawkami

⁽¹⁴⁾ Wyrok z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00, *Altmark Trans und Regierungspräsidium Magdeburg*, Zb. Orz. str. I-7747.

rynkowymi, wówczas gmina mogłaby określić je w umowie zawartej przez fundację i operatora.

- (47) Podsumowując władze holenderskie podkreślają, iż w odróżnieniu od sprawy ATLAS⁽¹⁵⁾, sieć w Appingedam użytkowana będzie głównie w celu świadczenia usług na rzecz gospodarstw domowych/obywateli, którzy nie prowadzą działalności gospodarczej. Jeżeli przedsiębiorstwa w Appingedam otrzymały pomoc, to mieści się ona w granicach dozwolonej intensywności pomocy określonej w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis*⁽¹⁶⁾.
- (48) Komisja w decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego⁽¹⁷⁾ stwierdziła już, że władze holenderskie nie przedstawiły informacji na potwierdzenie tych argumentów. Po wszczęciu postępowania władze holenderskie również nie przedłożyły żadnych dowodów dotyczących ich argumentacji w zakresie omawianych kwestii.
- (49) Zgodnie z traktatem oraz zgodnie ze skonsolidowanym orzecnictwem pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu występuje w przypadku gdy środek:
- jest środkiem przyznawanym przez państwo, lub finansowanym przy użyciu zasobów państwowych;
 - sprzyja niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów;
 - zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem, oraz
 - może negatywnie wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Środki państwowe

- (50) Gmina Appingedam ma przyznać kredyt lub udzielić gwarancji kredytowej. Środki na sfinansowanie pasywnej warstwy przedmiotowej sieci pochodzić będą przynajmniej w części od gminy Appingedam. Dlatego też środki te postrzegane powinny być jako środki państwowe⁽¹⁸⁾.

Sprzysianie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów

- (51) Kredyty lub gwarancje udzielane przez gminę sprzyjają różnym uczestnikom rynku:

⁽¹⁵⁾ Patrz decyzja Komisji z dnia 9 września 2004 r. w sprawie N213/2003 – projekt ATLAS w Zjednoczonym Królestwie; program rozwoju infrastruktury szerokopasmowej dla parków biznesowych.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 10 z 31.1.2001, str. 30.

⁽¹⁷⁾ Pkt 10.

⁽¹⁸⁾ Podobnie jak w pkt 2.1.2. obwieszczenia Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu do pomocy państwowej w formie gwarancji (Dz.U. C 71 z 11.3.2000, str. 14) może zachodzić sytuacja udzielenia pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu, nawet jeżeli nie wystąpiły żadne płatności ze środków państwowych w ramach gwarancji. Nawet jeżeli nie doszło do bezpośredniego ani wyraźnego przekazania środków państwowych, środki te były z przedsięwzięciem związane, patrz wyrok z dnia 1 grudnia 1998 r. w sprawie C-200/97, Ecotrade przeciwko AFS, Zb. Orz. str. 1-7907, pkt 43, oraz wyrok z dnia 13 czerwca 2000 r. w sprawach połączonych T-204/97 oraz T-270/97, EPAC, Zb. Orz. str. II-2267, pkt 80 i 81.

Sprzysianie fundacji

- (52) Fundacja ustanowiona przez gminę, zarządzana przez nią, miała być właścicielem pasywnej warstwy infrastruktury. Fundacja udostępnia pasywną warstwę sieci operatorowi. Budowę i wynajem pasywnej warstwy sieci można uznać za działalność gospodarczą i z tego powodu fundację można uznać za przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu.
- (53) W oparciu o informacje, które posiada Komisja pasywna warstwa sieci finansowana jest przez gminę bez jakiegokolwiek wkładu fundacji. Wydaje się, że fundacja nie płaci również wynagrodzenia z tytułu użytkowania sieci. Jak opisano powyżej w motywach (43)-(45) włącznie, inwestycja gminy Appingedam w pasywną warstwę sieci wydaje się nie być zgodna z logiką inwestora działającego w kontekście gospodarki rynkowej. Tak więc środki państwowe przekazane przez gminę sprzyjają fundacji w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu.

Sprzysianie operatorowi aktywnej warstwy sieci

- (54) Władze holenderskie potwierdziły, że zezwolenie na eksploatację infrastruktury pasywnej wydane zostanie w wyniku przetargu publicznego. Jeżeli zezwolenie zostanie wydane w toku przetargu publicznego, zasadniczo korzyść gospodarcza strony która otrzymała zlecenie, w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu, mogłaby zostać zminimalizowana.
- (55) O ile projekt nie zapewni operatorowi wyłonionemu w wyniku przetargu publicznego nadzwyczajnego zwrotu z inwestycji, to mimo wszystko umożliwi mu dostęp do warstwy pasywnej sieci na zasadach, które najprawdopodobniej nie odzwierciedlałyby kosztów jakie gmina lub fundacja poniosłyby w celu zbudowania sieci i które nie umożliwiają gminie osiągnięcie z niniejszego projektu jak najwyższych zysków. Jednak, jak przedstawiono w rozważaniach zawartych w motywach od I.1 do (7) włącznie, nie jest jasne na jakich warunkach finansowych wydane zostanie zezwolenie, a cena za dostęp do sieci dzięki pomocy państwa jest przypuszczalnie niższa od kosztów, które prawdopodobnie nie odzwierciedlają stawek rynkowych za dostęp do podobnej pasywnej infrastruktury sieciowej.

- (56) Operator sieci mógłby używać sieci sfinansowanej przez państwo oraz wejść na hurtowy rynek sieciowy na warunkach, które nie panują gdzie indziej na rynku. Tym samym operator wspomagany jest poprzez ingerencję państwa.

Sprzysianie dostawcom elektronicznych usług komunikacyjnych

- (57) Nawet jeżeli wszyscy zainteresowani dostawcy elektronicznych usług komunikacyjnych uzyskaliby za pośrednictwem operatora dostęp do optycznej sieci światłowodowej na przejrzystych i równych warunkach, to przyjąć należy że

cena dostępu dzięki pomocy państwa będzie niższa od kosztów oraz że prawdopodobnie nie będzie się ona opierać na cenach rynkowych obowiązujących z tytułu podobnych hurtowych usług szerokopasmowego przesyłu danych. Dostawcy takich usług będą uprzywilejowani, ponieważ uzyskają możliwość wejścia na detaliczny rynek szybkiego przesyłu szerokopasmowego oraz prowadzenia działalności gospodarczej na warunkach, które nie panują gdzie indziej na rynku.

Sprzyjanie użytkownikom końcowym

(58) Z powyższych rozważań wywnioskować można, że sprzyjanie operatorowi, dostawcy usług oraz innym dostawcom usług telekomunikacyjnych przekłada się również na korzyści osiągane przez gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa w Appingedam. Gospodarstwa domowe nie podlegają zasadom pomocy państwa, podczas gdy przedsiębiorstwa mieszczące się na przedmiotowym obszarze mogłyby czerpać korzyści z szerszej oferty dostępu do usług oraz cen niższych niż te, które płaciłyby na zasadach czysto komercyjnych – w przypadku ofert bazujących na wynajętych łączach lub łączach satelitarnych. Poza tym mogłyby osiągnąć korzyści w porównaniu z przedsiębiorstwami działającymi w innych regionach Holandii. Władze holenderskie dodały co prawda, iż wszystkimi użytkownikami końcowymi są małe i średnie przedsiębiorstwa, lecz nie uzasadniły dlaczego pomoc udzielona tej grupie jest uzasadniona. Ponadto środek pomocy nie ogranicza się wyraźnie tylko do użytkowników końcowych.

(59) Władze holenderskie powtórzyły swoją argumentację, iż jeżeli zakłada się istnienie pomocy na rzecz przedsiębiorstw w Appingedam, jej intensywność nie przekracza pułapu określonego w rozporządzeniu (WE) nr 69/2001. Komisja uznaje, iż korzyści odnoszone przez każde z przedsiębiorstw będących użytkownikami końcowymi nie przekraczają progu pomocy *de minimis*. Jednocześnie nie można wykluczyć, iż pomoc przekracza limity określone w rozporządzeniu lub jest sprzeczna z zasadami dotyczącymi kumulacji pomocy.

Zakłócenie konkurencji

(60) Zamierzona interwencja władz zmieniła warunki rynkowe panujące w Appingedam poprzez umożliwienie subsydiowanego dostępu do rynku hurtowego szybkich usług szerokopasmowych (operatorowi) oraz poprzez umożliwienie dystrybutorom wejścia na rynki między innymi detalicznych usług szerokopasmowych oraz telekomunikacyjnych na dalszym etapie łańcucha produkcji i sprzedaży. Przy podejmowaniu decyzji o inwestycjach w konserwację istniejącej sieci obecni na rynku operatorzy: Essent i KPN w swoich kalkulacjach oparli się na założeniach, iż inni dostawcy usług komunikacji elektronicznej ponosić będą całkowite koszty budowy nowej sieci lub płacić rynkową cenę z tytułu dostępu do usług hurtowych, co ulegnie zmianie po interwencji władz. Fakt, iż pojawi się nowa sieć, która funkcjonować będzie na zasadach opartych na cenach niższych od cen rynkowych powodować będzie zakłócenie konkurencji na rynkach detalicznych usług szerokopasmowych oraz innych usług komunikacji elektronicznej na dalszym etapie łańcucha produkcji i sprzedaży.

Skutki dla wymiany handlowej

(61) Uwzględniając fakt, iż interwencja władz może spowodować reakcję operatorów telekomunikacyjnych z innych państw członkowskich, środek ma wpływ na wymianę handlową. Rynki telekomunikacyjne dopuszczają coraz silniejszą konkurencję między dostawcami usług komunikacji elektronicznej i dostawcami usług, którzy zwykle rozwijają działalność, w której dochodzi do wymiany handlowej między państwami członkowskimi. Tak więc różni operatorzy kablowi oraz dostawcy usług internetowych działający w Holandii wchodzi w skład grup międzynarodowych, które działają w całej Europie i inwestują nie tylko w Holandii, ale też w innych krajach.

Wnioski

(62) Uwzględniając powyższe stwierdzenia Komisja wyraża opinię, że fundacja, operator oraz dostawcy usług otrzymają korzyść wynikającą z projektu sfinansowanego ze środków publicznych, co z kolei przynajmniej częściowo przekłada się na korzyść gospodarczą dla przedsiębiorstw w Appingedam. Projekt zakłóca konkurencję i wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

(63) Ponieważ stwierdzono, że środek stanowi pomoc w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu, należy zbadać czy środek można uznać za zgodny ze wspólnym rynkiem.

V. OCENA ZGODNOŚCI

(64) W art. 87 ust. 1 traktatu zawarto ogólną zasadę zakazu udzielania pomocy państwa we Wspólnocie. W art. 87 ust. 2 i 3 traktatu określono wyłączenia od postanowień art. 87 ust. 1 traktatu zawierających ogólne zasady uznawania pomocy za niezgodną ze wspólnym rynkiem.

(65) Artykuł 87 ust. 2 określa przypadki, w których możliwe jest zastosowanie wyłączeń od postanowień art. 87 ust. 1 dotyczących ogólnego zakazu udzielania pomocy państwa. Żadne z wyłączeń, które ujęto w art. 87 ust. 2 nie ma zastosowania w omawianym przypadku. W odniesieniu do art. 87 ust. 2 lit. a) należy stwierdzić, że projekt nie może zostać uznany za pomoc państwa o charakterze socjalnym, oraz że pomoc nie jest przyznawana tylko na rzecz użytkowników indywidualnych.

(66) Wyłączenia od postanowień art. 87 ust. 3 lit. b) oraz d) traktatu również nie mają zastosowania w omawianym przypadku. Wspomnieć należy również, że Appingedam znajduje się na terenie, który kwalifikuje się do pomocy regionalnej⁽¹⁹⁾ i dlatego zasadniczo może kwalifikować się do pomocy regionalnej na mocy postanowień art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu. Na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu Komisja określiła wytyczne w sprawie pomocy regionalnej, dalej zwane „wytycznymi”⁽²⁰⁾. Jednak ze względu na powody opisane w motywie (67) przedmiotowy środek pomocy nie może zostać uznany za uzasadniony na podstawie powyższych wytycznych.

⁽¹⁹⁾ Mapa pomocy regionalnej Holandii 2000-2006 (Pomoc państwa N 228/2000, nr referencyjny SG (2000) D/106075 z 8.8.2000 r.).

⁽²⁰⁾ Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej, Dz.U. C 74 z 10.3.1998.

(67) Środek nie opiera się na żadnym z określonych środków pomocy regionalnej a poza tym polega na wspomaganiu jedynie określonego sektora w jednej gminie w danym regionie. W przepisach określono raczej „indywidualna płatność pomocowa ad hoc na rzecz [...] jednego obszaru działalności [...] [może] wywierać poważny wpływ na konkurencję na danym rynku (w przypadku niniejszym: na innych operatorów), a jej skutki dla rozwoju regionalnego będą prawdopodobnie zbyt ograniczone. [...] Komisja stoi na stanowisku, że [...] tego rodzaju pomoc nie spełnia wymogów [wytycznych]”⁽²¹⁾ ..

(68) Komisja określiła również inne wytyczne i zasady ramowe w których zawarte zostały zasady pomocy państwa, która może zostać uwzględniona przy stosowaniu wyłączeń od postanowień art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu. Żadne z postanowień powyższych wytycznych nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie. Ponieważ środek nie jest objęty żadnymi innymi zasadami ramowymi lub innymi wytycznymi Komisja wyraża opinię, że ocena zgodności niniejszego środka ze wspólnym rynkiem powinna opierać się bezpośrednio na przepisach art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu⁽²²⁾.

(69) Na mocy przepisów art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu jako zgodna ze wspólnym rynkiem uznana może zostać „pomoc przeznaczona na ułatwienie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem”.

(70) Środek pomocy może być objęty wyłączeniem określonym art. 87 ust. 3 lit. c), o ile zakłada on dążenie do osiągnięcia celu we wspólnym interesie w sposób konieczny dla wyznaczonego celu i do niego proporcjonalny.

(71) Dlatego też Komisja zweryfikuje:

- a) czy proponowany środek pomocy ma na celu osiągnięcie określonego celu we wspólnym interesie, to znaczy czy przyczynia się on do neutralizacji przypadków zawodności rynku lub do osiągnięcia innego celu we wspólnym interesie, jak np. spójności.

W omawianym przypadku sprawdzone zostanie jednocześnie czy

- b) środek pomocy otrzymał formę umożliwiającą osiągnięcie celu we wspólnym interesie, przy czym należy zwłaszcza odpowiedzieć na następujące pytania:

- i. Czy środek pomocy stanowi adekwatny instrument, to znaczy, czy dzięki pomocy udało się

osiągnąć określony cel lub czy istnieją inne jednoznacznie lepsze instrumenty umożliwiające osiągnięcie tego samego wyniku?

- ii. Czy środek ma efekt zachęty, to znaczy czy powoduje on zmiany w sposobie postępowania przedsiębiorstw?

- iii. Czy środek pomocy jest proporcjonalny do wyznaczonego celu, to znaczy czy ta sama zmiana sposobu postępowania mogłaby zostać osiągnięta przy zastosowaniu mniejszego środka lub takiego, który w mniejszym stopniu zakłóca konkurencję?

- c) Czy przypadki zakłócenia konkurencji oraz ich wpływ na wymianę handlową są na tyle ograniczone, że efekt końcowy jest pozytywny?

Przypadki zawodności rynku

(72) Komisja musi zweryfikować czy rzeczywiście występują przypadki zawodności rynku na rynku szerokopasmowego przesyłu danych w Holandii, a mianowicie w Appingedam, które mogłyby zostać objęte pomocą państwa. Bieżące dane⁽²³⁾ potwierdzają, że w Holandii panuje silna konkurencja, a oferta na rynku szerokopasmowego przesyłu danych jest bardzo bogata. W Holandii występuje największe zagęszczenie sieci szerokopasmowego przesyłu danych w całej Wspólnocie (w połowie 2006 r. około 30 % i odsetek ten szybko wzrasta).

(73) Holenderski rynek szerokopasmowego przesyłu danych charakteryzuje się szybkim rozwojem. Dostawcy elektronicznych usług komunikacyjnych, operatorzy kablowi i dostawcy usług internetowych gotowi są do wprowadzenia na holenderski rynek usług szerokopasmowego przesyłu danych o bardzo wysokiej przepustowości⁽²⁴⁾. Oczekuje się, że w najbliższych latach bez pomocy państwa zbudowane zostaną „sieci następnej generacji”⁽²⁵⁾. Oprócz tego operatorzy telefonii komórkowej trzeciej generacji zajmują się obecnie wprowadzaniem w Holandii komórkowych usług szerokopasmowego przesyłu danych. Komórnice z informacjami będącymi w posiadaniu Komisji istniejące usługi już pokrywają powierzchnię Holandii w około 70 %⁽²⁶⁾.

⁽²³⁾ „Europejskie prawodawstwo w zakresie komunikacji elektronicznej i rynków w 2005 r.” (11. sprawozdanie) COM (2006)68 z 20.2.2006. Zgodnie z danymi z października 2005 r. udział zasiedziałego operatora w rynku łącz stacjonarnych szerokopasmowego detalicznego przesyłu danych wynosi około 44 %, a udział w rynku detalicznych łącz DSL około 72 %. Udział operatora zasiedziałego w rynku detalicznych łącz DSL nadal spada; ze statystyk na temat szerokopasmowego przesyłu danych OESO z grudnia wynika również, że Holandia znajduje się w czołówce krajów w zakresie rankingu szerokopasmowego przesyłu danych: www.oecd.org/sti/ict/broadband.

⁽²⁴⁾ Zgodnie z informacjami, które posiada Komisja, Essent zajmuje się testami symetrycznego rozwiązania typu *Ethernet-to-the-Home* charakteryzującego się prędkością 100 Mbit/s, UPC w Holandii przygotowuje wprowadzenie produktu o prędkości 50Mbit/s, natomiast KPN rozpoczyna lansowanie usług VDSL charakteryzujących się prędkością przesyłu o wartości do 50 Mbit/s.

⁽²⁵⁾ Patrz na przykład OPTA: *Next Generation Network firmy KPN: All IP*, Issue Paper z 22 maja 2006 r.

⁽²⁶⁾ Porównaj: <http://145.7.218.175/covcheck/main.asp> and <http://umts-coveragetool.vodafone.nl/UMTSdekkings.html#>. Na stronie internetowej KPN podano informację, że do UMTS dostęp ma 9 milionów ludzi w 130 miastach w Holandii: <http://www.kpn.com/kpn/show/id=716554>.

⁽²¹⁾ Patrz wytyczne, rozdział 2, zakres, str. 10.

⁽²²⁾ Komisja postępowała w analogiczny sposób również w innych sprawach, patrz na przykład następujące decyzje w sprawie pomocy państwa dotyczące Zjednoczonego Królestwa: N 126/04 „Usługi szerokopasmowego przesyłu danych dla małych i średnich przedsiębiorstw w Lincolnshire” z dnia 14 grudnia 2004 r., N199/04 „Broadband business fund” z dnia 16 listopada 2004 r., N307/04 „Komunikacja szerokopasmowa w Szkocji – regiony oddalone i wiejskie” z dnia 16 listopada 2004 r. (patrz: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/).

- (74) Wyciągając wnioski z informacji dotyczących stanu faktycznego, które posiada Komisja (raport CBP, sprawozdanie Komisji, analiza OESO itp.), istnieją wyraźne przesłanki wskazujące na to, iż rozkład sił na rynku w wystarczający sposób doprowadzić może do realizacji oczekiwanego pokrycia rynku oraz oczekiwanej ilości usług na holenderskim rynku szerokopasmowego przesyłu danych⁽²⁷⁾. Dodać należy, iż proponowany środek na rynku szerokopasmowego przesyłu danych jako inwestycja publiczna stwarza ryzyko wyparcia prywatnej inicjatywy i nie prowadzi do poszerzenia podaży usług szerokopasmowego przesyłu danych.
- (75) Ze sprawozdania CPB wynika, że zasadniczo nie dochodzi do przypadków zawodności rynku na rynku szerokopasmowego przesyłu danych w Holandii i że przedsiębiorstwa otrzymują wystarczającą ilość zachęt do inwestowania w strukturę szerokopasmową oraz że najlepsza polityka władz oznacza politykę zachowawczą bez ingerencji w funkcjonowanie rynku. Sprawozdanie potwierdza, że istniejące przypadki zawodności rynku są ograniczone oraz że wynikają z pozycji rynkowej oraz minimalnych problemów produkcyjnych. Zgodnie z opinią wyrażoną w sprawozdaniu wydaje się, że sprawowanie nadzoru przez holenderski urząd nadzoru OPTA, oraz subsydiowanie w określony sposób badań i rozwoju odbywają się we właściwy sposób⁽²⁸⁾.
- (76) Szczególną cechą Appingedam jest fakt, że zarówno KPN jak i Essent oferują tam detaliczne usługi szerokopasmowego przesyłu danych *na rynku detalicznym*. Essent oferuje obecnie usługi o prędkości przesyłu do 5Mbit/s, KPN natomiast do 6Mbit/s. Zarówno Essent jak i KPN świadczą potrójne usługi (dostęp do telefonii, internetu oraz cyfrowej/analogowej telewizji). Obydwa przedsiębiorstwa dysponują technicznymi możliwościami i będą mogły wykorzystać je w oparciu o istniejące sieci w celu zwiększenia wydajności szerokopasmowego przesyłu danych w swojej ofercie, o ile popyt na takie usługi będzie wystarczający. Również inni dostawcy usług internetowych mają możliwość oferowania usług szerokopasmowego przesyłu danych wykorzystując usługi hurtowe świadczone przez KPN.
- (77) W odniesieniu do rynków hurtowych urząd nadzoru OPTA nałożył pewne ograniczenia na dużego operatora KPN. KPN oferuje również hurtowy dostęp do swojej sieci i usług, co umożliwia świadczenie usług szerokopasmowego przesyłu danych⁽²⁹⁾. Niektórzy operatorzy kablowi, w szczególności Essent, oferują również osobom trzecim pewną formę hurtowego dostępu do sieci szerokopasmowego przesyłu danych na rynku holenderskim⁽³⁰⁾.
- (78) W innych przypadkach, w których Komisja musiała dotychczas wydać opinie dotyczące pomocy państwa na rzecz infrastruktury szerokopasmowej i usług szerokopasmowych, rzeczywiście doszła ona do wniosku, iż pomoc państwa dla hurtowych sieci mogłaby stać się odpowiednim i proporcjonalnym instrumentem pozwalającym na rozwiązanie przypadków zawodności rynku lub niedostatecznego finansowania. W przypadkach, które dotyczyły zasadniczo obszarów „białych” lub „szarych”⁽³¹⁾ rynek nie otworzył się jednak na konkurencyjną ofertę usług szerokopasmowego przesyłu danych lub istniały utrudnienia strukturalne dotyczące budowy sieci szerokopasmowej⁽³²⁾.
- (79) Władze holenderskie wysuwają argument, iż aby umożliwić „przyszłą konserwację i zastosowania” konieczne jest istnienie sieci o wyższej przepustowości niż istniejące sieci miedziane lub sieci hybrydowe miedziano-światłowodowe. Z badań wynika jednak, że trudno jest wyobrazić sobie w najbliższej przyszłości jak też w perspektywie średnioterminowej zastosowania przeznaczone dla ogółu społeczeństwa, które nie mogłyby być oferowane z wykorzystaniem istniejących sieci⁽³³⁾. Oznacza to, że możliwość zastępowania usług oferowanych za pośrednictwem „sieci przyszłej generacji” usługami świadczonymi za pośrednictwem istniejących sieci jest duża, a potencjalne ryzyko zakłócenia konkurencji wynikające z zastosowania środka w najbliższej przyszłości nadal będzie wysokie.
- (80) Podsumowując wywnioskować można, że na rynku szerokopasmowego przesyłu danych w Appingedam nie dochodzi do przypadków zawodności rynku, które wymagałyby udzielenia finansowej pomocy państwa.

Motywy dotyczące polityki spójności

- (81) Pomimo, że Appingedam położone jest w peryferyjnym regionie Holandii, to do ingerencji władz dochodzi w gminie, w której detaliczne i hurtowe usługi dostępu do sieci szerokopasmowej oferuje już szereg dostawców usług komunikacji elektronicznej, za pośrednictwem różnych sieci, na zasadach i po cenach porównywalnych z innymi regionami.

⁽²⁷⁾ Istnieje jeszcze niewielki odsetek holenderskiego społeczeństwa, który nie posiada dostępu do usług szerokopasmowego przesyłu danych, wynikający ze zbyt dużego oddalenia od lokalnej centrali, które uniemożliwia korzystanie z usług Digital Subscriber Line (DSL) lub z braku dostępu do sieci telewizji kablowej.

⁽²⁸⁾ Sprawozdanie CPB, str. 103.

⁽²⁹⁾ KPN posiada silną pozycję rynkową na rynku hurtowym w aspekcie uwolnionego dostępu do określonych dzierżawionych łączy hurtowych. Dlatego KPN obowiązują określone reguły dostępu odnoszące się do wkładów o dużym znaczeniu dla świadczenia usług szerokopasmowego przesyłu danych, takich jak sieci przyłączy lub hurtowych łączy dzierżawionych. Poza tym KPN oferuje dobrowolnie dostęp do określonych usług szerokopasmowego przesyłu danych.

⁽³⁰⁾ Essent świadczy na przykład usługę WBA na rzecz ISP Intraweb (ograniczającą się do obsługi użytkowników branżowych), operatorzy kablowi Fundacja CAI Hardewijk oraz Kabel Noord świadczą usługę WBA na rzecz ISP Chello, natomiast operator kablowy Cogas świadczy usługę WBA na rzecz ISP @Home: patrz sprawa NL/2005/0281 Hurtowy rynek szerokopasmowego przesyłu danych w Holandii – uwagi zgodne z przepisami art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE z dnia 2 grudnia 2005 r.

⁽³¹⁾ Na „obszarach białych” nie ma dostępu do sieci szerokopasmowej, „obszary szare” porównywalne są z naturalnym monopolem, w którym sieć kontrolowana jest przez jedynego operatora, który nie umożliwia dostępu do swojej infrastruktury podstawowej. Appingedam może więc zostać uznane za „obszar czarny”, na którym sytuacja rynkowa charakteryzuje się dostępem do różnych usług szerokopasmowego przesyłu danych za pośrednictwem przynajmniej dwóch konkurujących ze sobą infrastruktur (takich jak sieć telefoniczna i sieć telewizji kablowej). W odniesieniu do projektów na tak zwanych „obszarach czarnych” istnieje wysokie ryzyko, iż pomoc państwa doprowadzi do wyparcia istniejących i przyszłych inwestycji prywatnych.

⁽³²⁾ W niedawnej sprawie dotyczącej Irlandii N284/05 „Regionalny program rozwoju infrastruktury szerokopasmowej – faza II i III programu Metropolitan Area Network (MAN)”, decyzja Komisji z dnia 8 marca 2006 r., Komisja wyraziła zgodę na udzielenie pomocy państwa na rozbudowę otwartej infrastruktury hurtowej, również na obszarach geograficznych gdzie działający już tam operator świadczył podstawowe usługi szerokopasmowego przesyłu danych, a to z powodu poważnego „niedorozwoju sieci szerokopasmowej” i szczególnych cech jakimi charakteryzuje się rynek irlandzki (brak alternatywnej infrastruktury, gęstość zaludnienia, bardzo późne wprowadzenie sieci szerokopasmowej przez zasiedźiałego operatora itd.).

⁽³³⁾ Patrz na przykład UK Broadband Stakeholder Group, „Predicting UK Future Resindential Bandwidth Requirements”, Maj 2006; IDATE, „Etude sur le développement du très haut débit en France” marzec 2006 r.

(82) We wspomnianym już wcześniej sprawozdaniu CPB stwierdzono, że brak jest oznak wskazujących na „*a substantial geographical or social digital divide in the Netherlands. Broadband is available in almost all regions. Most consumers can choose between roughly 80 Internet subscriptions in densely populated areas and between approximately 30 in remote areas*” [znaczący rozróżnienie geograficzne lub rozłam informatyczny na terenie Holandii. Usługi szerokopasmowe są dostępne w prawie wszystkich regionach. Większość konsumentów może wybierać spośród 80 abonamentów internetowych na obszarach gęsto zaludnionych, a na obszarach odległych spośród 30]. W sprawozdaniu przyznano co prawda, że być może występuje rozróżnienie społeczne (pośród użytkowników sieci szerokopasmowej jest zbyt mało osób starszych), lecz rząd może zachęcić tę grupę do używania internetu działając po stronie popytu, na przykład prowadząc kampanie popularyzacyjne⁽³⁴⁾.

(83) Odnośny środek nie jest więc nastawiony na realizację celu w ramach polityki spójności. Pomoc państwa nie jest konieczna w celu pobudzenia podaży usług szerokopasmowego przesyłu danych w Appingedam i zakłóca konkurencję w nierównomierny sposób. Ze względu na brak celu realizowanego we wspólnym interesie, środek pomocy nie spełnia kryteriów, pozwalających na uznanie go za zgodny ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu.

VI. WNIOSKI

(84) Na podstawie powyższych powodów Komisja zdecydowała, że przedmiotowy środek stanowi pomoc państwa na rzecz fundacji, operatora sieci światłowodowej oraz dostawców detalicznych usług szerokopasmowego przesyłu danych. Ponieważ środek pomocy nie jest przeznaczony na ułatwienie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub

niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem, środek pomocy nie może zostać uznany za uzasadniony na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) traktatu i tym samym nie jest zgodny ze wspólnym rynkiem,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środek pomocy, który Holandia zamierza przyznać na rozwój szerokopasmowej sieci przesyłu danych w Appingedam nie jest zgodny ze wspólnym rynkiem.

Z tego powodu środek pomocy nie może zostać udzielony.

Artykuł 2

Holandia informuje Komisję w terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia o niniejszej decyzji o środkach podjętych w celu jej wykonania.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 września 2006 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji

⁽³⁴⁾ Str. 14 wspomnianego sprawozdania CPB.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 11 grudnia 2006 r.****ustanawiająca wykaz norm i specyfikacji dotyczący sieci i usług łączności elektronicznej oraz urzędzeń i usług towarzyszących, zastępujący wszystkie poprzednie wersje***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 6364)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/176/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 1,**Wykaz norm**

1. Niniejszym ustanawia się wykaz norm i specyfikacji dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej oraz urzędzeń i usług towarzyszących.

po konsultacji z Komitetem ds. Łączności,

Zastępuje on poprzednie wersje wykazu norm, opublikowane w dniach 31 grudnia 2002 r. oraz 23 marca 2006 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

Niniejsza publikacja stanowi uzupełnienie wykazu norm związanych z minimalnym zestawem łączny dzierżawionych, opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 25 lipca 2003 r.

(1) Tymczasowy „Wykaz norm i specyfikacji dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej oraz urzędzeń i usług towarzyszących” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* ⁽²⁾.

2. Wykaz norm stanowiący załącznik do niniejszej decyzji publikowany jest w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(2) Tymczasowy wykaz norm odnosił się zarówno do (starych) ram regulacyjnych określonych w dyrektywie Rady 90/387/EWG ⁽³⁾, jak i do obowiązujących ram prawnych określonych w dyrektywie 2002/21/WE. W marcu 2006 r. dokonano uzupełnień i zmian tego wykazu ⁽⁴⁾.

Artykuł 2

Adresaci

(3) W związku z tym konieczne jest odejście od wykazu tymczasowego i sporządzenie oraz opublikowanie wykazu norm zastępującego wyżej wymienione wersje.

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

(4) Nowa wersja wykazu norm została opracowana we współpracy ze specjalistami z państw członkowskich oraz Europejskim Instytutem Norm Telekomunikacyjnych (ETSI),

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33.

⁽²⁾ Dz.U. C 331 z 31.12.2002, str. 32.

⁽³⁾ Dz.U. L 192 z 24.7.1990, str. 1. Dyrektywa uchylona dyrektywą 2002/21/WE.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 71 z 23.3.2006, str. 9.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz norm i specyfikacji dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej oraz urządzeń i usług towarzyszących

UWAGI WYJAŚNIAJĄCE DO NINIEJSZEJ WERSJI WYKAZU NORM I SPECYFIKACJI DOTYCZĄCYCH SIECI I USŁUG ŁĄCZNOŚCI ELEKTRONICZNEJ ORAZ URZĄDZEŃ I USŁUG TOWARZYSZĄCYCH

Zgodnie z art. 17 ust. 1 dyrektywy ramowej (2002/21/WE) Komisja sporządza i publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* listę norm i specyfikacji, które mogą stanowić podstawę wspierania oferowania zharmonizowanych usług w dziedzinie udostępniania sieci łączności elektronicznej, usług łączności elektronicznej oraz urządzeń i usług towarzyszących, celem zapewnienia interoperacyjności usług i zwiększenia oferty dla użytkowników.

Niniejsza publikacja zastępuje dotychczasowy tymczasowy wykaz norm (2002/C 331/04), który odnosił się zarówno do starych ram regulacyjnych (tj. art. 5 dyrektywy 90/387/EWG zmienionej dyrektywą 97/51/WE), jak i do obowiązujących ram prawnych (tj. art. 17 dyrektywy ramowej 2002/21/WE). Niniejsza publikacja zastępuje również zmianę wykazu norm związaną z usługami interaktywnej telewizji cyfrowej (2006/C 71/04) z dnia 26 marca 2003 r. ⁽¹⁾ Publikacja niniejszego wykazu norm nie ma wpływu na minimalny zestaw łączy dzierżawionych o zharmonizowanej charakterystyce i związane z nim normy, o którym mowa w art. 18 dyrektywy 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej), opublikowany w decyzji Komisji (2003/548/WE) z dnia 24 lipca 2003 r. ⁽²⁾

Zgodnie z art. 17 ust. 2 dyrektywy ramowej, w przypadku gdy wykaz nie zawiera odpowiednich norm i/lub specyfikacji, państwa członkowskie będą zachęcały do stosowania norm i/lub specyfikacji przyjętych przez europejskie organizacje normalizacyjne oraz, w przypadku braku takich norm i/lub specyfikacji, będą zachęcały do stosowania międzynarodowych norm lub zaleceń przyjętych przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU), Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO) lub Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC).

Niniejsza publikacja zawiera wybór norm i specyfikacji w przedmiotowych dziedzinach. W porównaniu z tymczasowym wykazem (2002/C 331/04) zawiera ona mniejszą liczbę norm i specyfikacji, ponieważ zgodnie z art. 17 ust. 2 dyrektywy ramowej państwa członkowskie są tak czy inaczej zobowiązane wspierać stosowanie tych norm i specyfikacji przyjętych przez europejskie organizacje normalizacyjne, które nie zostały wymienione w wykazie norm.

Wykaz norm został sporządzony przy uwzględnieniu następujących kryteriów, które zostały opracowane we współpracy z państwami członkowskimi w ramach Komitetu ds. Łączności, a następnie zatwierdzone w publicznych konsultacjach:

Zmieniony wykaz powinien zawierać normy i specyfikacje,

- które dotyczą połączeń między sieciami łączności elektronicznej lub dostępu do tych sieci i/lub interoperacyjności usług łączności elektronicznej, w zakresie niezbędnym do zagwarantowania pełnej interoperacyjności na poziomie użytkownika oraz swobody wyboru dla użytkowników;
- których wdrożenie nie jest związane z poniesieniem kosztów niewspółmiernych do oczekiwanych korzyści (proporcjonalność);
- oraz spełniające przynajmniej jedno z poniższych kryteriów:
 - normy i specyfikacje dla ważnych interfejsów między systemami należącymi do różnych podmiotów lub eksploatowanymi przez różne podmioty i mającymi aspekty transgraniczne, a w szczególności normy i specyfikacje służące do rozwiązania poważnych i prawdopodobnych problemów związanych z brakiem interoperacyjności lub brakiem swobody wyboru;
 - normy i specyfikacje odgrywające istotną rolę na obecnych rynkach, które znajdują się nadal w fazie rozwoju i będą jeszcze stosowane przez pewien czas.

Zmieniony wykaz nie powinien zawierać:

- norm i specyfikacji dotyczących powszechnie stosowanych sieci i usług, które nie będą już ulegać dalszemu rozwojowi;
- norm i specyfikacji dotyczących sieci i usług, które w chwili obecnej znajdują się w bardzo wczesnej fazie rozwoju;

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 23.3.2006, str. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 186 z 25.7.2003, str. 43.

- w powiązaniu z pkt 1 lit. c) – norm i specyfikacji, w przypadku których zagwarantowanie interoperacyjności i swobody wyboru można pozostawić mechanizmom rynkowym w postaci popytu konsumentów lub zainteresowania sektora.

Niezależnie od kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 powyżej, szczególną uwagę należy zwrócić na:

- normy i specyfikacje, które obecnie służą regulacji na szczeblu krajowym lub europejskim, w przypadku gdy efekty ich nieuwzględnienia muszą dopiero zostać ocenione;
- normy i specyfikacje niezbędne w celu stworzenia możliwości nałożenia zgodnie z prawem krajowym lub wspólnotowym określonych zobowiązań w interesie publicznym, dla realizacji których operatorom brakowałoby w przeciwnym przypadku zachęt handlowych.

PRZEDMOWA

1. Część ogólna

Wymienione w dalszej części normy i specyfikacje stanowią „Wykaz norm i specyfikacji”, o którym mowa w art. 1 decyzji Komisji K(2006)6364 z dnia 11/XII/2006 r.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 dyrektywy ramowej (2002/21/WE), Komisja sporządza i publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* listę norm i specyfikacji, które mogą stanowić podstawę wspierania oferowania zharmonizowanych usług w dziedzinie udostępniania sieci łączności elektronicznej, usług łączności elektronicznej oraz urządzeń i usług towarzyszących.

Jeżeli wyżej wspomniane normy i/lub specyfikacje nie są odpowiednio stosowane, przez co nie można zapewnić interoperacyjności usług w co najmniej jednym państwie członkowskim, zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 4 dyrektywy ramowej nałożony może zostać obowiązek stosowania takich norm i/lub specyfikacji.

Wykaz norm jest regularnie aktualizowany celem uwzględnienia wymogów wynikających z rozwoju technologicznego i zmian rynkowych. Zainteresowane podmioty proszone są o wyrażenie opinii na temat niniejszej wersji wykazu.

Zasięgnięto opinii Komitetu ds. Łączności⁽³⁾ w zakresie, w jakim wykaz odnosi się do art. 17 dyrektywy ramowej.

Niniejszy wykaz nie obejmuje norm uzgodnionych na podstawie dyrektywy 1999/5/WE (dyrektywa w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności) i opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Struktura wykazu norm

- Rozdział I: Normy i specyfikacje wiążące
- Rozdział II: Przejrzystość w zakresie zdolności przesyłowej
- Rozdział III: Publicznie oferowane interfejsy użytkownika
- Rozdział IV: Połączenia międzysieciowe i dostęp do sieci
- Rozdział V: Usługi oraz cechy usług
- Rozdział VI: Przypisywanie numerów i adresów
- Rozdział VII: Jakość usług
- Rozdział VIII: Usługi transmisji radiowej i telewizyjnej

⁽³⁾ Ustanowione na mocy art. 22 dyrektywy ramowej.

3. Status norm i specyfikacji wymienionych w wykazie

Normy i specyfikacje wymienione w rozdziale I mają inny status niż normy i specyfikacje w pozostałych rozdziałach niniejszego wykazu.

Stosowanie norm i specyfikacji wymienionych w rozdziale I jest wiążące na mocy odpowiednich przepisów. Obowiązek stosowania norm i specyfikacji może zostać nałożony w drodze procedury określonej w art. 17 ust. 4 dyrektywy ramowej. Zgodnie z art. 17 ust. 4 dyrektywy ramowej, „jeżeli Komisja zamierza wprowadzić obowiązek wdrożenia niektórych norm i/lub specyfikacji, winna zamieścić w tym przedmiocie odpowiednią informację w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* oraz wezwać wszelkie zainteresowane strony do publicznego wypowiedzenia się w tej sprawie.” Komisja, działając zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 3 dyrektywy ramowej, wprowadza obowiązek stosowania odpowiednich norm i specyfikacji poprzez zamieszczenie wzmianki o tym, że są one obowiązkowe, w wykazie norm i specyfikacji opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Stosowanie norm i specyfikacji wymienionych w rozdziałach II do VIII jest zalecane, ale nie istnieje w tym zakresie zobowiązanie prawne. Zgodnie z art. 17 ust. 2 dyrektywy ramowej „państwa członkowskie będą zachęcały do stosowania norm lub specyfikacji (...) przy świadczeniu usług, udostępnianiu technicznych interfejsów lub funkcji sieciowych, w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla zapewnienia interoperacyjności usług i zwiększenia swobody wyboru użytkowników.” W tym kontekście zalecane normy i specyfikacje należy traktować jako propozycje, którym może zostać nadany status wiążący, jeśli władze stwierdzą istnienie na rynku zakłóceń wynikających z niewystarczającego stopnia zastosowania zalecanych norm i specyfikacji.

Zgodnie z art. 17 dyrektywy ramowej, zawarte w tym wykazie normy i specyfikacje „mogą stanowić podstawę wspierania oferowania zharmonizowanych usług w dziedzinie udostępniania sieci łączności elektronicznej, usług łączności elektronicznej, urządzeń towarzyszących i usług” (ust. 1), „celem zapewnienia interoperacyjności usług i zwiększenia oferty dla użytkowników” (ust. 2). Należy o tym pamiętać w przypadku stosowania tych norm i specyfikacji, które zawierają alternatywne rozwiązania lub klauzule wyboru.

Zgodnie z art. 17 ust. 5 i 6 dyrektywy ramowej, „jeżeli Komisja uzna, że normy i/lub specyfikacje (...) nie przyczyniają się już do harmonizacji świadczonych usług łączności elektronicznej, albo że nie wychodzą naprzeciw potrzebom konsumenta lub utrudniają rozwój technologiczny (...), usunie je z listy norm i/lub specyfikacji (...).”

Oprócz norm i specyfikacji wymienionych w rozdziale I niniejszego wykazu, również inne przepisy prawa ustanowione w ramach regulacyjnych dla sieci i usług łączności elektronicznej mogą przewidywać obowiązkowe stosowanie określonych norm i specyfikacji przez niektóre przedsiębiorstwa.

4. Wersja norm i specyfikacji

W przypadku gdy nie podano numeru wersji normy lub specyfikacji, niniejszy wykaz zawiera odniesienie do wersji obowiązującej w chwili jego opublikowania.

Jeśli nie zaznaczono inaczej, odniesienie do normy lub specyfikacji złożonej z wielu części obejmuje wszystkie części i podczęści tej normy lub specyfikacji. W niektórych wyraźnie zaznaczonych przypadkach wykaz zawiera odniesienie jedynie do określonych części normy lub specyfikacji.

5. Normy i specyfikacje techniczne

Większość norm i specyfikacji wymienionych w niniejszym wykazie to dokumenty ETSI, zarówno według poprzedniej, jak i według obecnej nomenklatury ETSI. Definicje różnych rodzajów dokumentów ETSI można znaleźć na następującej stronie internetowej pod „*ETSI Directives*”: <http://portal.etsi.org/directives/>

Najważniejsze z nich to:

Dokumenty według obecnej nomenklatury ETSI

Specyfikacja techniczna, TS (*Technical Specification*): zawiera głównie przepisy normatywne, zatwierdzone przez organ techniczny.

Sprawozdanie techniczne, TR (*Technical Report*): zawiera głównie elementy informacyjne, zatwierdzone przez organ techniczny.

Norma, ES (*Standard*): zawiera głównie przepisy normatywne, zatwierdzone przez członków ETSI.

Przewodnik, EG (*Guide*): zawiera głównie elementy informacyjne, zatwierdzone przez członków ETSI.

Sprawozdanie specjalne, SR (*Special Report*): zawiera informacje, które w celach dokumentacyjnych są udostępniane publicznie.

Norma europejska (seria telekomunikacja), EN (*European Standard, telecommunications series*): zawiera przepisy normatywne, zatwierdzone przez krajowe organizacje normalizacyjne i/lub delegacje krajowe ETSI oraz wywierające skutki w zakresie zasady „standstill” oraz krajowej transpozycji normy.

Norma zharmonizowana (*Harmonized standard*): norma europejska serii telekomunikacja, której projekt został powierzony ETSI przez Komisję Europejską na podstawie dyrektyw 98/34/WE oraz 98/48/WE, która została opracowana z uwzględnieniem odpowiednich wymogów zasadniczych ujętych w dyrektywie „nowego podejścia”, i do której odwołanie zostało następnie opublikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Dokumenty według poprzedniej nomenklatury ETSI, odniesienia do których zawiera wykaz:

Europejska Norma Telekomunikacyjna, ETS (*European Telecommunication Standard*): zawiera przepisy normatywne, zatwierdzone przez krajowe organizacje normalizacyjne i/lub delegacje krajowe ETSI oraz wywierające skutki w zakresie zasady „standstill” oraz krajowej transpozycji normy.

Sprawozdanie techniczne ETSI, ETR (*ETSI Technical Report*): zawiera głównie elementy informacyjne, zatwierdzone przez komitet techniczny.

6. Adresy, pod którymi można otrzymać dokumenty referencyjne

ETSI Publications Office

adres pocztowy:

ETSI
650 Route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex
Francja
Tel. (+33-4) 92 94 42 41
Faks (+33-4) 93 95 81 33
E-mail: publications@etsi.fr
Adres internetowy: http://www.etsi.org/services_products/freestandard/home.htm

Bezpośredni dostęp do dokumentów ETSI: <http://pda.etsi.org/pda/queryform.asp>

ITU Sales and Marketing Service (w przypadku dokumentów ITU-T)

adres pocztowy:

ITU
Place des Nations
CH-1211 Genewa 20
Szwajcaria
Tel. (41-22) 730 61 41 (angielski)
(41-22) 730 61 42 (francuski)
(41-22) 730 61 43 (hiszpański)
Faks (41-22) 730 51 94
E-mail: sales@itu.int
Adres internetowy: <http://www.itu.int>

7. Odniesienia do prawodawstwa UE

Wykaz odsyła do następujących aktów prawnych, możliwych do odszukania na stronie: http://europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/regulatory/index_en.htm

Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33).

Dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 7).

Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 51).

Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, str. 27).

Dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 21).

Zalecenie 2000/417/WE Komisji w sprawie uwolnionego dostępu do pętli lokalnej (Dz.U. L 156 z 29.6.2000, str. 44).

Rozporządzenie (WE) 2887/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uwolnionego dostępu do pętli lokalnej (Dz.U. L 336 z 30.12.2000, str. 4).

Zalecenie Komisji (2005/57/WE) z dnia 21 stycznia 2005 r. w sprawie udostępniania łączy dzierżawionych w Unii Europejskiej (Część 1 – Najważniejsze warunki udostępniania oferowanych hurtowo łączy dzierżawionych) (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 103) (Dz.U. L 24 z 27.1.2005, str. 27).

Zalecenie Komisji (2005/268/WE) z dnia 29 marca 2005 r. w sprawie udostępniania łączy dzierżawionych w Unii Europejskiej – Część 2 – Aspekty cenowe oferowanych hurtowo części obwodów łączy dzierżawionych (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 951) (Dz.U. L 83 z 1.4.2005, str. 52).

Zalecenie Komisji 2003/558/WE z dnia 25 lipca 2003 r. w sprawie przetwarzania informacji o miejscu przebywania osoby wywołującej w elektronicznych sieciach łączności dla potrzeb usługi numeru alarmowego rozszerzonej o informacje o miejscu przebywania (Dz.U. L 189 z 29.7.2003, str. 49).

Dyrektywa 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności. (Dz.U. L 91 z 7.4.1999, str. 10).

Decyzja Rady 2001/792/WE z dnia 23 października 2001 r. ustanawiająca mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności (Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str. 7).

Decyzja nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 1).

Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz w zakresie zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, zmieniona dyrektywą 98/48/WE (Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37).

Komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie interoperacyjności usług interaktywnej telewizji cyfrowej, COM(2004) 541 z dnia 30 lipca 2004 r.

Komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczący przeglądu interoperacyjności usług w zakresie interaktywnej telewizji cyfrowej zgodnie z komunikatem COM (2004) 541 z dnia 30 czerwca 2004 r., COM(2006) 37 z dnia 2 lutego 2006 r.

8. Definicje i skróty

Definicje

Zastosowanie mają definicje zawarte w odpowiednich aktach prawnych UE wymienionych w pkt 7.

Skróty

Do celów niniejszego dokumentu stosuje się następujące skróty:

3GPP	3 rd Generation Partnership Project (projekt partnerski trzeciej generacji)
API	Application Program Interface (interfejs programów użytkowych)
DAB	Digital Audio Broadcasting (radiofonia cyfrowa)
DVB	Digital Video Broadcasting (telewizja cyfrowa)
ETSI	European Telecommunication Standards Institute (Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych)
GSM	Global System for Mobile communications (globalny system telefonii komórkowej)
ISDN	Integrated Service Digital Network (sieć cyfrowa z integracją usług)
IP	Internet Protocol (protokół internetowy)
IPAT	Internet Protocol Access Terminal (terminal dostępu do protokołu internetowego)
ITU	International Telecommunications Union (Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny)
MHEG	Multimedia and Hypermedia Experts Group (grupa ekspertów ds. multimedii i hipermedii)
MHP	Multimedia Home Platform (multimedialna platforma domowa)
NGN	Next Generation Networks (sieci nowej generacji)
NTP	Network Termination Point (punkt zakończenia sieci)
OSA	Open Service Access (otwarty dostęp do usług)
PoI	Point of Interconnection (punkt połączenia między-sieciowego)
PSTN	Public Switched Telephone Network (publiczna komutowana sieć telefoniczna)
QoS	Quality of Service (jakość usługi)
ULL	Unbundled Local Loop (uwolniona pętla lokalna)
UMTS	Universal Mobile Telecommunications System (system telefonii komórkowej trzeciej generacji)
WML	Wireless Mark-up Language (język opisu informacji dla zastosowań bezprzewodowych)
WTVML	Wireless TeleVision Mark-up Language (język opisu informacji dla zastosowań telewizji bezprzewodowej), określany również jako WTML

WYKAZ NORM I SPECYFIKACJI DOTYCZĄCYCH SIECI I USŁUG ŁĄCZNOŚCI ELEKTRONICZNEJ ORAZ URZĄDZEŃ
I USŁUG TOWARZYSZĄCYCH URZĄDZENIA I USŁUGI

Publikacja niniejszego wykazu norm i specyfikacji służy wspieraniu oferowania zharmonizowanych usług łączności elektronicznej z korzyścią dla użytkowników, zapewnieniu interoperacyjności, a także wspieraniu wdrożenia ram prawnych. Uwzględnienie norm i specyfikacji następuje w przypadku, kiedy mają one związek z przepisami dyrektyw. Kryteria stosowane dla włączenia norm i specyfikacji do niniejszego wykazu zostały przedstawione w uwagach wyjaśniających.

ROZDZIAŁ I

1. **Normy wiążące**

Niniejszy wykaz nie zawiera żadnych norm wiążących.

Obowiązek stosowania norm może zostać nałożony w drodze procedury określonej w art. 17 ust. 4 dyrektywy ramowej. Jeżeli Komisja zamierza wprowadzić obowiązek stosowania niektórych norm i/lub specyfikacji, zamieszcza w tym przedmiocie odpowiednią informację w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich oraz wzywa wszelkie zainteresowane strony do publicznego wypowiedzenia się w tej sprawie.

ROZDZIAŁ II

2. **Przejrzystość w zakresie zdolności przesyłowej**

2.1. *Dostęp stron trzecich do pętli lokalnej*

Interfejsy techniczne i/lub cechy usługi	Nr referencyjny	Uwagi
Zarządzanie częstotliwościami w sieciach dostępu wykorzystujących kable metalowe (<i>Spectral management on metallic access networks</i>), Część 1: Definicje i biblioteka sygnałów	ETSI TR 101 830-1 (V.1.1.1)	

ROZDZIAŁ III

3. **Publicznie oferowane interfejsy użytkownika**

W określonych warunkach rynkowych ⁽⁴⁾ krajowy organ regulacyjny może nałożyć na operatorów szczególne obowiązki, pozwalające na spełnienie uzasadnionych żądań dostępu do określonych części sieci i urządzeń towarzyszących oraz umożliwienia korzystania z nich.

Do niniejszego wykazu nie włączono żadnej normy lub specyfikacji, ponieważ w chwili obecnej żadna z istniejących norm lub specyfikacji nie spełnia kryteriów określonych w uwagach wyjaśniających.

ROZDZIAŁ IV

4. **Połączenia międzysieciowe i dostęp do sieci**

Zgodnie z dyrektywą o dostępie operatorzy sieci i usług łączności elektronicznej mogą podlegać szczególnym wymogom w zakresie połączeń wzajemnych i/lub dostępu.

Normy i specyfikacje dotyczące uwolnionego dostępu do pętli lokalnej oraz dostępu „bitstream” są wymienione w rozdziale II.

⁽⁴⁾ Por. art. 8 ust. 2 dyrektywy ramowej.

4.1. *Interfejsy programów użytkowych*

Interfejsy techniczne i/lub cechy usługi	Nr referencyjny	Uwagi
Otwarty dostęp do usług (<i>Open Service Access, OSA</i>); Interfejs programów użytkowych (<i>API/Parlay 3</i>)	ETSI ES 201915	
Otwarty dostęp do usług (<i>Open Service Access, OSA</i>); Interfejs programów użytkowych (<i>API/Parlay 4</i>)	ETSI ES 202915	
Otwarty dostęp do usług (<i>Open Service Access, OSA</i>); Interfejs programów użytkowych (<i>API/Parlay 5</i>)	ETSI ES 203915	
Dostosowane aplikacje UMTS dla polepszonych zarządzania siecią telefonii komórkowej, Faza 3 (<i>UMTS Customized Applications for Mobile network Enhanced Logic, CAMEL, Phase 3</i>); Specyfikacja dla części aplikacyjnej CAMEL (<i>CAMEL Application Part [CAP] specification</i>)	ETSI TS 129078	
Otwarty dostęp do usług UMTS (<i>Open Service Access, OSA</i>); Interfejs programów użytkowych, Część 1: Przegląd	ETSI TS 129198-1	
Otwarta architektura usług UMTS (<i>UMTS Open Services Architecture</i>), Interfejs programów użytkowych, Część 2	ETSI TR 129998	

4.2. *Dostęp do instalacji i usług sieciowych*

Do niniejszego wykazu nie włączono żadnej normy lub specyfikacji, ponieważ w chwili obecnej żadna z istniejących norm lub specyfikacji nie spełnia kryteriów określonych w uwagach wyjaśniających.

4.3. *Połączenia wzajemne*

Interfejsy techniczne i/lub cechy usługi	Nr referencyjny	Uwagi
IP-Cablecom; Część 12: Internet Signalling Transport Protocol (ISTP)	ETSI TS 101909-12	definiuje interfejs SS7 do bramy sygnalizacyjnej sieci IP-Cablecom
IP-Cablecom; Część 23: Internet Protocol Access Terminal – Line Control Signalling (IPAT – LCS)	ETSI TS 101909-23	definiuje interfejs sygnalizacyjny V5.2 do terminalu IPAT sieci IP-Cablecom

ROZDZIAŁ V

5. **Usługi oraz cechy usług**5.1. *Lokalizacja rozmówcy*

Interfejsy techniczne i/lub cechy usługi	Nr referencyjny	Uwagi
Protokoły lokalizacji miejsca wypadku (<i>Emergency location protocols</i>)	ETSI TS 102164	
Usługi lokalizacyjne (<i>Location Services, LCS</i>), Opis funkcjonowania, etap 2 (UMTS)	ETSI TS 123171	

5.2. *Aspekty dotyczące transmisji sygnałów radiowych i telewizyjnych*

Normy i specyfikacje dla transmisji sygnałów radiowych i telewizyjnych są wymienione w rozdziale VIII.

5.3. *Informacje o opłatach*

Do niniejszego wykazu nie włączono żadnej normy lub specyfikacji, ponieważ w chwili obecnej żadna z istniejących norm lub specyfikacji nie spełnia kryteriów określonych w uwagach wyjaśniających.

5.4. Biura numerów

Interfejsy techniczne i/lub cechy usługi	Nr referencyjny	Uwagi
Skomputeryzowana pomoc w zakresie spisu abonentów (<i>Computerized directory assistance</i>)	ITU-T Zalecenie E.115 (02/95)	W chwili obecnej służy do wprowadzenia publicznych usług biur numerów zagranicznych
Publiczne usługi biur numerów zagranicznych (<i>International public directory services</i>)	ITU-T Zalecenie F.510	Możliwe jest również wykorzystanie przy łączeniu krajowych baz danych zawierających informacje o abonentach
Ujednolicona specyfikacja w zakresie spisu abonentów (<i>Unified Directory Specification</i>)	ITU-T Zalecenie F.515	

5.5. Odrzucanie połączeń anonimowych (*Anonymous Call Rejected, ACR*)

Odrzucanie połączeń anonimowych zostało wprowadzone unormowane dla sieci PSTN i ISDN, jednakże tylko niektóre z obecnych wdrożeń częściowo odpowiadają normom i specyfikacjom; brak jest również unormowań dla sieci GSM.

Do niniejszego wykazu nie włączono żadnej normy lub specyfikacji, ponieważ w chwili obecnej żadna z istniejących norm lub specyfikacji nie spełnia kryteriów określonych w uwagach wyjaśniających.

ROZDZIAŁ VI

6. Przypisywanie numerów i adresów

6.1. Wybór oraz preselekcja operatora

Do niniejszego wykazu nie włączono żadnej normy lub specyfikacji, ponieważ w chwili obecnej żadna z istniejących norm lub specyfikacji nie spełnia kryteriów określonych w uwagach wyjaśniających.

6.2. Przenoszenie numeru

Do niniejszego wykazu nie włączono żadnej normy lub specyfikacji, ponieważ w chwili obecnej żadna z istniejących norm lub specyfikacji nie spełnia kryteriów określonych w uwagach wyjaśniających.

ROZDZIAŁ VII

7. Jakość usług

Interfejsy techniczne i/lub cechy usługi	Nr referencyjny	Uwagi
Dotyczące użytkownika parametry, definicje i metody pomiaru jakości usług (<i>User related QoS parameter, definitions and measurements</i>)	ETSI EG 202057 (części 1 do 4)	
Jakość usług telekomunikacyjnych (<i>Quality of telecom services</i>);	ETSI EG 202009 (części 1 do 3)	Parametry dotyczące użytkownika
Definicje parametrów działania dla jakości transmisji głosu oraz innych zastosowań pasma głosowego wykorzystujących sieci IP (<i>Performance parameter definitions for quality of speech and other voice band applications utilising IP networks</i>)	ITU-T Zalecenie G.1020 (w tym załącznik A)	

Uwaga: Zgodnie z art. 11 i 22 dyrektywy o usłudze powszechnej, krajowe organy regulacyjne mogą w określonych okolicznościach nałożyć wymóg stosowania określonych norm i/lub specyfikacji dla terminów udostępnienia usług oraz dla parametrów, definicji i metod pomiaru jakości usług. Normy i specyfikacje takie są wymienione w załączniku III do tej dyrektywy.

7.1. Poziom usług

Interfejsy techniczne i/lub cechy usługi	Nr referencyjny	Uwagi
Kategorie jakości usług multimedialnych dla użytkowników końcowych (<i>End-user multimedia QoS categories</i>)	ITU-T Zalecenie G.1010 (11/01)	

7.2. Cele w zakresie parametrów sieci

Niniejszy wykaz zawiera wyłącznie normy i specyfikacje, które dotyczą usług opartych na protokole internetowym (IP).

Interfejsy techniczne i/lub cechy usługi	Nr referencyjny	Uwagi
Cele w zakresie parametrów sieci dla usług opartych na protokole internetowym (<i>Network performance objectives for IP-based services</i>)	ITU-T Zalecenie Y.1541 (w tym aneks X oraz zmiany 1 i 2)	Niektóre technologie wymagają specjalnego podejścia w zakresie dopuszczalnych odchyień
Koncepcja i architektura jakości usług (<i>Quality of Service Concept and Architecture</i>)	ETSI TS 123107 (3GPP TS 23.107)	Tabela zgodności między klasami jakości usług w zaleceniu Y.1541 ITU-T oraz w TS 123107

ROZDZIAŁ VIII

8. Usługi transmisji radiowej i telewizyjnej

8.1. Interfejsy programów użytkowych

Interfejsy techniczne i/lub cechy usługi	Nr referencyjny	Uwagi
Telewizja cyfrowa (<i>Digital Video Broadcasting, DVB</i>); Multimedialna platforma domowa (<i>Multimedia Home Platform, MHP</i>) – specyfikacja 1.1.1	ETSI TS 102812	wersja 1.2.1
Telewizja cyfrowa (<i>Digital Video Broadcasting, DVB</i>); Multimedialna platforma domowa (<i>Multimedia Home Platform, MHP</i>) – specyfikacja 1.0.3	ETSI ES 201812	wersja 1.1.1 poprzednio TS 101812 v. 1.3.1
Profil nadawania MHEG-5 (<i>Broadcast Profile</i>)	ETSI ES 202184	wersja 1.1.1

8.2. Normy i specyfikacje dla realizacji interaktywnych treści telewizyjnych

Interfejsy techniczne i/lub cechy usługi	Nr referencyjny	Uwagi
WTVML, Specyfikacja prostej mikroprzeglądarki dla interaktywnych aplikacji telewizyjnych, opartej na WML i z nim kompatybilnej (<i>WTVML, Specification for a Lightweight Microbrowser for interactive TV applications, based on and compatible with WML</i>)	ETSI TS 102322	wersja 1.1.1

8.3. Cyfrowa transmisja radiowa i telewizyjna

Interfejsy techniczne i/lub cechy usługi	Nr referencyjny	Uwagi
Radiofonia cyfrowa (<i>Digital Audio Broadcasting, DAB</i>); Maszyna wirtualna: Specyfikacja Java-DAB	ETSI TS 101993	

DECYZJA NR 1/2006 WSPÓLNEGO KOMITETU ZARZĄDZAJĄCEGO POWOŁANEGO NA MOCY UKŁADU MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A REPUBLIKĄ CHILE W SPRAWIE ŚRODKÓW SANITARNYCH I FITOSANITARNYCH MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE DO HANDLU ZWIERZĘTAMI, PRODUKTAMI ZWIERZĘCYMI, ROŚLINAMI, PRODUKTAMI ROŚLINNYMI I INNYMI TOWARAMI ORAZ DO DOBROSTANU ZWIERZĄT

z dnia 9 listopada 2006 r.

zmieniająca dodatki IC, IIIA, IIIB i XI do załącznika IV do Układu

(2007/177/WE)

KOMITET,

uwzględniając Układ między Wspólnotą Europejską a Republiką Chile w sprawie środków sanitarnych i fitosanitarnych (SPS) mających zastosowanie do handlu zwierzętami, produktami zwierzęcymi, roślinami, produktami roślinnymi i innymi towarami oraz do dobrostanu zwierząt, w szczególności jego art. 16 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie SPS zawarte z Republiką Chile weszło w życie z dniem 1 lutego 2003 r.
- (2) Dodatek IC do Porozumienia SPS powinien zostać zmieniony w celu uwzględnienia zalecenia grupy roboczej ds. dobrostanu zwierząt, zatwierzonego przez Wspólny Komitet Zarządzający, dotyczącego rozszerzenia zakresu Porozumienia poprzez włączenie dodatkowych norm w zakresie dobrostanu zwierząt podczas transportu zwierząt drogą lądową i morską.
- (3) Dodatek IIIA do Porozumienia SPS powinien zostać zmieniony w celu uwzględnienia zmian wprowadzonych w prawodawstwie Wspólnoty i Republiki Chile.
- (4) Dodatek IIIB do Porozumienia SPS powinien zostać zmieniony w celu uwzględnienia przypisu nr 1, który stanowi, że Wspólny Komitet Zarządzający uzupełnia wykazy tego dodatku w drodze decyzji.
- (5) Dodatek XI do Porozumienia SPS powinien zostać zmieniony w celu uwzględnienia zmian wprowadzonych

we wspólnotowych i chilijskich punktach kontaktowych oraz na stronach internetowych.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dodatki IC, IIIA, IIIB i XI do Porozumienia SPS zawartego między Wspólnotą Europejską a Republiką Chile zastępuje się dodatkami zawartymi w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję, sporządzoną w dwóch egzemplarzach, podpisują współprzewodniczący lub inne osoby uprawnione do działania w imieniu Stron.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu złożenia podpisu.

Sporządzono w Santiago, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu Zarządzającego

Przewodniczący delegacji Republiki Chile

Lexy OROZCO

Przewodniczący delegacji Wspólnoty

Paul VAN GELDORP

ZAŁĄCZNIK

Dodatek IC

NORMY DOTYCZĄCE DOBROSTANU ZWIERZĄT

Normy dotyczące:

- ogłuszania i uboju zwierząt,
- transportu zwierząt drogą lądową i morską.

Dodatek IIIA

**CHOROBY ZWIERZĄT I RYB PODLEGAJĄCE ZGŁASZANIU, DLA KTÓRYCH STATUS STRON ZOSTAŁ
UZNANY ORAZ DLA KTÓRYCH MOGĄ ZOSTAĆ PODJĘTE DECYZJE W SPRAWIE REGIONALIZACJI**

Choroby	Podstawa prawna Wspólnoty	Podstawa prawna Republiki Chile	
		Ogólna	Szczegółowa
Pryszczyca	Directivas 2003/85/CE, 64/432/CEE, 82/894/CEE, 2002/99/CE y 2004/68/CE, Decisión 79/542/CEE	<ol style="list-style-type: none"> 1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto n° 644/51 del Ministerio de Agricultura 4) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 5) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura n° 46/78 6) Decreto n° 142/84, del Ministerio de Agricultura 7) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 9) Ley n° 18617/87 del Ministerio de Agricultura 10) Ley 18755/89 modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 12) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 13) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 14) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 15) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000 	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1091/03, 1191/01, 1446/95, 1447/95, 1483/92, 1487/92, 1720/95, 1725/90, 1995/97, 2212/04, 23/00, 2337/03, 2374/97, 2375/97, 2379/97, 24/00, 2404/96, 2405/96, 25/00, 27/00, 2732/94, 2734/94, 2738/99, 2935/98, 2988/95, 316/92, 317/03, 3251/94, 3397/98, 35/01, 431/98, 487/00, 580/02, 624/99, 685/94, 833/02, 887/03, 937/95 y 938/91
Choroba pęcherzykowa świń	Directivas 92/119/CEE, 64/432/CEE, 82/894/CEE, 2002/99/CE y 2004/68/CE, Decisión 79/542/CEE	<ol style="list-style-type: none"> 1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1598/91, 2337/03, 2375/97, 2379/97, 24/00, 25/00, 317/03, 3397/98, 431/98 y 685/94

Choroby	Podstawa prawna Wspólnoty	Podstawa prawna Republiki Chile	
		Ogólna	Szczegółowa
		6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000	
Pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej	Directivas 92/119/CEE, 82/894/CEE, 2002/99/CE y 2004/68/CE Decisión 79/542/CEE	1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1091/03, 1447/95, 1486/92, 1487/92, 1676/03, 1720/95, 1808/90, 1995/97, 2337/03, 2374/97, 2375/97, 2404/96, 2405/96, 2733/94, 2738/99, 2854/95, 2935/98, 317/03, 3274/94, 3393/96, 487/00, 580/02, 685/94 y 937/95
Afrykański pomór koni	Directivas 90/426/CEE, 92/35/CEE y 82/894/CEE	1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura n° 644/37 4) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 5) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 6) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 7) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 12) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1357/94, 1357/94, 1486/92, 1598/91, 1676/03, 1806/90, 1808/90, 2337/03, 2375/97, 2496/94, 2733/94, 2854/95, 3274/94, 3393/96 y 431/98

Choroby	Podstawa prawna Wspólnoty	Podstawa prawna Republiki Chile	
		Ogólna	Szczegółowa
Afrykański pomór świń	Directivas 64/432/CEE, 82/894/CEE, 2002/60/CE, 2002/99/CE y 2004/68/CE Decisión 79/542/CEE	<ol style="list-style-type: none"> 1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 225/78 del Ministerio de Agricultura 5) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 6) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 7) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 12) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000 	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1598/91, 2337/03, 2375/97, 2379/97, 24/00, 25/00, 27/00, 317/03, 3397/98, 431/98 y 685/94
Choroba niebieskiego języka	Directivas 82/894/CEE, 2004/68/CE y 2000/75/CE Decisión 79/542/CEE	<ol style="list-style-type: none"> 1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000 	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1091/03, 1446/95, 1447/95, 1483/92, 1487/92, 1995/97, 2212/04, 2337/03, 2374/97, 2404/96, 2405/96, 2738/99, 2935/98, 35/01, 487/00, 580/02, 624/99 y 937/95
Wysoce zjadliwa grypa ptaków	Directivas 92/40/CEE, 90/539/CEE, 82/894/CEE, 2002/99/CE y 2005/94/CE	<ol style="list-style-type: none"> 1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1357/94, 1597/97, 1598/91, 2313/03, 2337/03, 2375/97, 2809/96, 32/04, 3356/03, 3601/96, 431/98, 685/93, 535/03, 16/04, 4277/04, 6384/05, 6068/05, 872/06, 1846/06 y 2168/06

Choroby	Podstawa prawna Wspólnoty	Podstawa prawna Republiki Chile	
		Ogólna	Szczegółowa
		7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000	
Rzekomy pomór drobiu (NCD)	Directivas 92/66/CEE, 90/539/CEE, 82/894/CEE y 2002/99/CE	1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1357/94, 1597/97, 1598/91, 2313/03, 2337/03, 2375/97, 2809/96, 32/04, 3356/03, 3601/96, 431/98 y 685/93
Pomór małych przeżuwaczy	Directivas 92/119/CEE, 82/894/CEE y 2002/99/CE Decisión 79/542/CEE	1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1357/94, 1446/95, 1483/92, 1725/90, 1995/97, 2212/04, 2337/03, 2375/97, 2734/94, 3251/94, 35/01 y 487/00

Choroby	Podstawa prawna Wspólnoty	Podstawa prawna Republiki Chile	
		Ogólna	Szczegółowa
Księgosusz	Directivas 92/119/CEE, 64/432/CEE, 82/894/CEE, 2004/68/CE y 2002/99/CE Decisión 79/542/CEE	<ol style="list-style-type: none"> 1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000 	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1091/03, 1191/01, 1357/94, 1446/95, 1447/95, 1483/92, 1487/92, 1598/91, 1720/95, 1725/90, 1995/97, 2212/04, 2337/03, 2374/97, 2375/97, 2379/97, 24/00, 2404/96, 2405/96, 25/00, 27/00, 2732/94, 2734/94, 2738/99, 2935/98, 2988/95, 316/92, 3251/94, 3397/98, 35/01, 431/98, 487/00, 580/02, 624/99, 685/94, 833/02, 887/03 y 937/95
Klasyczny pomór świń	Directivas 80/217/CEE, 82/894/CEE, 64/432/CEE, 2001/89/CE 2004/68/CE y 2002/99/CE Decisión 79/542/CEE	<ol style="list-style-type: none"> 1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000 	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1598/91, 2337/03, 2375/97, 2379/97, 24/00, 25/00, 27/00, 317/03, 3397/98, 431/98 y 685/94
Zaraza płucna bydła	Directivas 64/432/CEE, 82/894/CEE y 2004/68/CE Decisión 79/542/CEE	<ol style="list-style-type: none"> 1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1091/03, 1357/94, 1447/95, 1487/92, 1598/91, 1720/95, 2212/04, 2337/03, 2374/97, 2375/97, 2404/96, 2405/96, 2738/99, 2935/98, 431/98, 580/02, 624/99, 833/02, 887/03 y 937/95

Choroby	Podstawa prawna Wspólnoty	Podstawa prawna Republiki Chile	
		Ogólna	Szczegółowa
		8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000	
Ospa owiec i kóz	Directivas 92/119/CEE, 82/894/CEE y 2004/68/CE Decisión 79/542/CEE	1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1446/95, 1483/92, 1995/97, 2212/04, 2337/03, 2375/97, 2734/94, 3251/94, 35/01 y 487/00
Gorączka doliny Rift	Directivas 92/119/CEE, 82/894/CEE y 2004/68/CE Decisión 79/542/CEE	1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1091/03, 1357/94, 1446/95, 1483/92, 1487/92, 1598/91, 1720/95, 1995/97, 2337/03, 2374/97, 2375/97, 2404/96, 2405/96, 2738/99, 2935/98, 316/92, 431/98, 487/00, 580/02, 624/99 y 937/95

Choroby	Podstawa prawna Wspólnoty	Podstawa prawna Republiki Chile	
		Ogólna	Szczegółowa
Choroba guzowatej skóry bydła	Directivas 92/119/CEE, 82/894/CEE y 2004/68/CE Decisión 79/542/CEE	<ol style="list-style-type: none"> 1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000 	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1091/03, 1447/95, 1483/92, 1487/92, 1720/95, 2337/03, 2374/97, 2375/97, 2404/96, 2405/96, 2732/94, 2738/99, 2935/98, 580/02, 624/99 y 937/95
Wenezuelskie wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni	Directivas 90/426/CEE y 82/894/CEE	<ol style="list-style-type: none"> 1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura n° 644/37 4) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 5) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 6) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 7) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 12) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000 	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1486/92, 1676/03, 1808/90, 2496/94, 2733/94, 2854/95, 3274/94 y 3393/96
Nosacizna	Directivas 90/426/CEE y 82/894/CEE	<ol style="list-style-type: none"> 1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1357/94, 1486/92, 1598/91, 1676/03, 1806/90, 1808/90, 2496/94, 2733/94, 2854/95, 3393/96 y 431/98

Choroby	Podstawa prawna Wspólnoty	Podstawa prawna Republiki Chile	
		Ogólna	Szczegółowa
		7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000	
Zaraza stadnicza	Directivas 90/426/CEE y 82/894/CEE	1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1486/92, 1676/03, 1808/90, 2496/94, 2854/95 y 3393/96
Enterowirusowe zapalenie mózgu i rdzenia świń	Directiva 82/894/CEE Decisión 79/542/CEE	1) Decreto Ley n° 176/24 2) Decreto Supremo del Ministerio de Agricultura, Industria y Colonización n° 318/25 3) Decreto con Fuerza de Ley Reglamento Reforma Agraria del Ministerio de Hacienda n° 16/63 4) Decreto n° 73/85 del Ministerio de Agricultura 5) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1143/85, modificada por la n° 1762/97 6) Ley 18755/89, modificada por la Ley 19263/94, ambas del Ministerio de Agricultura 7) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1254/91 8) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 1698/91 9) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 2153/97 10) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero, SAG, n° 3138/99 11) Resolución del Servicio Agrícola y Ganadero n° 1150/2000	Resoluciones del Servicio Agrícola y Ganadero n°s 1598/91, 2379/97, 24/00, 25/00, 317/03, 3397/98, 431/98 y 685/94
Zakaźna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (IHN)	Directivas 91/67/CEE, 82/894/CEE y 93/53/CEE	1) Decreto Supremo del Ministerio de Economía n° 319/01 2) Decreto Supremo del Ministerio de Economía n° 626/01	Resoluciones del Servicio Nacional de Pesca n°s 61/03, 729/03 y 392/04.

Choroby	Podstawa prawna Wspólnoty	Podstawa prawna Republiki Chile	
		Ogólna	Szczegółowa
Wirusowa posocznica krwotoczna (VHS)	Directivas 91/67/CEE, 82/894/CEE y 93/53/CEE	1) Decreto Supremo del Ministerio de Economía N° 319/01 2) Decreto Supremo del Ministerio de Economía n° 626/01	Resoluciones del Servicio Nacional de Pesca n°s 61/03,729/03 y 392/04.
Zakaźna anemia łososia (ISA)	Directivas 91/67/CEE, 92/894/CEE y 93/53/CEE	1) Decreto Supremo del Ministerio de Economía n° 319/01 2) Decreto Supremo del Ministerio de Economía n° 626/01	Resoluciones del Servicio Nacional de Pesca n°s 61/03,729/03 y 392/04.
Bonamia ostreae	Directivas 91/67/CEE, 95/70/CE y 82/894/CEE	1) Decreto Supremo del Ministerio de Economía n° 319/01 2) Decreto Supremo del Ministerio de Economía n° 626/01	Resolución del Servicio Nacional de Pesca n° 1809/03.
Morteilla refringens	Directivas 91/67/CEE, 95/70/CE y 82/894/CEE	1) Decreto Supremo del Ministerio de Economía n° 319/01 2) Decreto Supremo del Ministerio de Economía n° 626/01	Resolución del Servicio Nacional de Pesca n° 1809/03.

Dodatek III B

SZKODNIKI PODLEGAJĄCE ZGŁASZANIU, DLA KTÓRYCH STATUS STRON ZOSTAŁ UZNANY ORAZ DLA KTÓRYCH MOGĄ ZOSTAĆ PODJĘTE DECYZJE W SPRAWIE REGIONALIZACJI**Sytuacja w Chile:**

1. Szkodniki, których występowania nie stwierdzono w żadnej części terytorium Chile, zgodnie z wykazem zawartym w art. 20 rezolucji *Servicio Agrícola y Ganadero* nr 3080 z późniejszymi zmianami, ustanawiającej kryteria dla regionalizacji na terytorium Chile w związku ze szkodnikami kwarantannowymi (Resolución No 3080 establece criterios de regionalización en relación a las plagas cuarentenarias para el territorio de Chile).
2. Szkodniki, których występowanie stwierdzono na terytorium Chile i które są objęte urzędową kontrolą, zgodnie z wykazem zawartym w art. 21 rezolucji nr 3080 z późniejszymi zmianami.
3. Szkodniki, których występowanie stwierdzono na terytorium Chile, które objęte są urzędową kontrolą oraz dla których ustanowione zostały obszary wolne od szkodników, zgodnie z wykazem zawartym w art. 6 i 7 rezolucji nr 3080 z późniejszymi zmianami.

Sytuacja we Wspólnocie:

1. Szkodniki, których występowania nie stwierdzono w żadnej części Wspólnoty, mające znaczenie dla całej Wspólnoty lub dla jej części, wymienione w sekcji I części A załącznika I oraz sekcji I części A załącznika II do dyrektywy Rady 2000/29/WE z w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie, z późniejszymi zmianami.
2. Szkodniki, których występowanie stwierdzono we Wspólnocie, mające znaczenie dla całej Wspólnoty, wymienione w sekcji II części A załącznika I oraz sekcji II części A załącznika II do dyrektywy 2000/29/WE z późniejszymi zmianami.
3. Szkodniki, których występowanie stwierdzono we Wspólnocie, dla których ustanowione zostały obszary wolne od szkodników, wymienione w części B załącznika I oraz części B załącznika II do dyrektywy 2000/29/WE z późniejszymi zmianami.

Dodatek XI

PUNKTY KONTAKTOWE I STRONY INTERNETOWE

A. Punkty kontaktowe

Dla Chile:

Departamento Acceso a Mercados
Dirección General de Relaciones Económicas Internacionales (DIRECON)
Ministerio de Relaciones Exteriores
Teatinos 180, piso 11
Santiago
Chile
Tel.: (56-2) 565 93 38
Faks: (56-2) 696 06 39

Inne ważne kontakty:

Departamento Europa, África, y Medio Oriente
Dirección General de Relaciones Económicas Internacionales (DIRECON)
Ministerio de Relaciones Exteriores
Teatinos 180, piso 12
Santiago
Chile
Tel.: (56-2) 565 93 58
Faks: (56-2) 565 93 40

Jefe División de Protección Pecuaria
Servicio Agrícola y Ganadero (SAG)
Ministerio de Agricultura
Av. Bulnes 140, piso 7
Santiago
Chile
Tel.: (56-2) 345 14 01
Faks: (56-2) 345 14 03

Jefe División de Protección Agrícola
Servicio Agrícola y Ganadero (SAG)
Ministerio de Agricultura
Av. Bulnes 140, piso 3
Santiago
Chile
Tel.: (56-2) 345 12 02
Faks: (56-2) 345 12 03

Jefe División Asuntos Internacionales
Servicio Agrícola y Ganadero (SAG)
Ministerio de Agricultura
Av. Bulnes 140, piso 5
Santiago
Chile
Tel.: (56-2) 345 15 75
Faks: (56-2) 345 15 78

Jefe Departamento Sanidad Pesquera
Servicio Nacional de Pesca (SERNAPESCA)
Ministerio de Economía
Victoria 2832
Valparaíso
Chile
Tel.: (56-32) 81 92 02
Faks: (56-32) 81 92 00

Jefe División de Políticas Públicas Saludables y Promoción
Ministerio de Salud
Mac Iver 459, piso 8
Santiago
Chile
Tel.: (56-2) 574 04 93
Faks: (56-2) 664 90 55

Dla Wspólnoty:

El Director
DG SANCO Dirección D
Salud y Bienestar de los Animales
Comisión Europea
Dirección postal: Rue de la Loi 200
B-1049 Bruselas
Despacho: Rue Froissart 101
B-1040 Bruselas
Bélgica
Tel.: (32-2) 295 36 41
Faks: (32-2) 296 42 86

Inne ważne kontakty:

El Director
DG SANCO Dirección E
Seguridad Alimentaria
Comisión Europea
Dirección postal: Rue de la Loi 200
B-1049 Bruselas
Despacho: Rue Belliard 232
B-1040 Bruselas
Bélgica
Tel.: (32-2) 295 34 30
Faks: (32-2) 295 02 85

El Director
DG SANCO Dirección F
Oficina Alimentaria y Veterinaria
Grange Dunsany
Co Meath
Irlanda
Tel.: (353-46) 617 58
Faks: (353-46) 618 97

B. Punkty kontaktowe dla poczty elektronicznej

Dla Chile:

acuerdo-chile-ue-sps@direcon.cl

Dla Wspólnoty:

sanco-ec-chile-agreement@ec.europa.eu

C. Nieodpłatne strony internetowe

Dla Chile:

<http://www.direcon.cl>

<http://www.sag.gob.cl>

<http://www.sernapesca.cl>

<http://ministeriodesalud.cl>

Dla Wspólnoty:

http://ec.europa.eu/dgs/health_consumer/foodsafety.htm
